

**Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, 23 juni
2020
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D19D kamer

Griffienummer
1632/2020

Datum van uitspraak
23 juni 2020

Notitienummer parket

DE55.F16665/2019
G. A. e.a.

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

1) **G. A.**

geboren in (...)

thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van onbekende nationaliteit

thans aangehouden om andere feiten in de gevangenis te (...)

- ✓ ter terechtzitting bijgestaan door meester B. V., advocaat met kantoor te (...) en meester E. S., advocaat met kantoor te (...) en door de door de rechtbank aangestelde tolk

2) **N. A.**

geboren op (...)

thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van onbekende nationaliteit

thans aangehouden in de gevangenis te (...)

- ✓ ter terechtzitting bijgestaan door meester A. V. loco meester M. van N., advocaat met kantoor te (...) en door de door de rechtbank aangestelde tolk

3) **S. A.**

geboren te (...) (Ethiopië) op (...)

thans zonder gekende woon - of verblijfplaats in het Rijk
van Ethiopische nationaliteit

thans aangehouden in de gevangenis te (...)

- ✓ ter terechtzitting bijgestaan door meester P.K. V. M., advocaat met kantoor te (...) en door de door de rechtbank aangestelde tolk

4) **T. S.**

geboren op (...)

thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van onbekende nationaliteit

thans aangehouden in de gevangenis te (...)

- ✓ ter terechtzitting bijgestaan door meester J. V. d. B. en meester A. V. H., advocaten met kantoor te (...) en door de door de rechtbank aangestelde tolk

5) K. W.

geboren in (...)

thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk van onbekende nationaliteit

- ✓ ter terechtzitting niet verschenen noch iemand voor hem, aldus verstek latend

1. TENLASTELEGGINGEN

De procureur vervolgt de beklaagden als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A mensensmokkel - feiten vanaf 18 juni 2016 met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van minstens 41 minderjarigen (zie bijlage navolgend PV nr. 16322 -19 + TU55,L2,2986-19)

(art. 77 quater lid 1, 1° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; art. 100 ter Sw)

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht.

(art. 77 quater lid 1, 4° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 77 quater lid 1, 6° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 77 quinquies lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door **S. A., T. S., N. A., G. A., K. W.**

B mensensmokkel - feiten vanaf 18 juni 2016 met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

ten opzichte van minstens 70 meerderjarige slachtoffers (zie bijlage navolgend PV nr. 163 22-19 + TU55,L2,2986-19)

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht,

(art. 77 quater lid 1, 4° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 77 quater lid 1, 6° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid

van leidend persoon had of niet.

(art. 77 quinquies lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door S. A., T. S., N. A., G. A., K. W.

C leidend persoon criminele organisatie

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft .

(art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)

Te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door G. A.,

D deel uitmaken van een criminele organisatie

zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

(art. 324 bis en 324 ter§ 1 Sw)

Te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door S. A., T. S., N. A., K. W.,

E beschadiging van stedelijke of landelijke afsluitingen (overtredingen)

stedelijke of landelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt, opzettelijk te hebben beschadigd.

(art. 563. 2° Sw)

Te 9270 Kalken in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door S. A., T. S., N. A., G. A., K. W.,

DE92,OD,837-19

G. A. tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **58 200 EUR**, waarvan 505 EUR (stuk 77) + 7905 EUR (stuk 51) in beslag gesteld op rekening van het COIV,

zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

N. A. tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **9700 EUR**

waarvan 1150 EUR (stuk 51) in beslag gesteld op rekening van het COIV,

zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

S. A. tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **9700 EUR**

waarvan 1100 EUR + 250 EUR + 100 EUR (stukken 40, 52, 53 en 76) in beslag gesteld op rekening van het COIV,

zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen

van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

T. S. tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art . 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **4850 EUR**, zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

K. W. tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17.07.1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **4850 EUR**, zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

2. PROCEDURE

De zaak werd bij de rechtbank aanhangig gemaakt middels verwijzingsbeschikking van de raadkamer van 24 maart 2020 waarbij beklaagden naar de correctionele rechtbank werden verwezen als volgt:

- eerste beklaagde voor de tenlasteleggingen A, B, C en E;
- tweede beklaagde voor de tenlasteleggingen A, B, Den E;
- derde beklaagde voor de tenlasteleggingen A, B, Den E;
- vierde beklaagde voor de tenlasteleggingen A, B, D en E;
- vijfde beklaagde voor de tenlasteleggingen A, B, Den E.

De raadkamer nam voor alle beklaagden verzachtende omstandigheden aan voor de tenlasteleggingen A en B. Voor eerste beklaagde nam de raadkamer eveneens verzachtende omstandigheden aan voor de tenlastelegging C.

Eerste, tweede, derde en vierde beklaagde werden verwezen onder de banden van het aanhoudingsmandaat.

De in dit dossier gebruikte bijzondere opsporingsmethoden werden bij arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling (KI) van 5 maart 2020 rechtmatig bevonden.

Op de zitting van 14 april 2020 werd de zaak voor behandeling uitgesteld naar 28 april 2020. Op die zitting hernam de rechtbank de behandeling van de zaak van bij het begin, gelet op de gewijzigde samenstelling. Op 28 april 2020 werd de zaak andermaal uitgesteld naar de terechtzitting van 2 juni 2020. De zaak werd ten gronde behandeld op de openbare terechtzitting van 2 juni 2020 in dezelfde samenstelling als deze op de terechtzitting van 28 april 2020.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen. Vijfde beklaagde K. W. verscheen niet noch iemand voor hem, hoewel hij rechtsgeldig was gedagvaard. Hij liet dus verstek.

Eerste, tweede, derde en vierde beklaagde werden bij de behandeling van de zaak op de zitting van 2 juni 2020 bijgestaan door H. A., tolk Oromo. Deze tolk is niet opgenomen in het Nationaal register voor beëdigd vertalers en tolken. De rechtbank stelde deze tolk aan omdat er in het Nationaal register voor beëdigd vertalers en tolken maar één tolk Oromo is opgenomen, met name D. D. D., en zij op de zitting van 2 juni 2020 verhinderd was om te tolken ingevolge haar zwangerschap en de Covid19-pandemie.

Op de zitting van 14 april 2020 werden conclusietermijnen bepaald overeenkomstig artikel 152 Sv. waarbij de laatste conclusietermijn voor beklaagden verstreek op 27 april 2020. De conclusies van derde beklaagde S. A. werden via e-mail aan de griffie verzonden op 28 april 2020 om 00u02. Het openbaar ministerie verzocht de rechtbank om deze conclusies uit de debatten te weren, vermits deze buiten de vastgestelde termijn werden neergelegd. Overeenkomstig artikel 152 § 1, 3e lid worden de conclusies die niet voor het verstrijken van de termijn werden neergelegd ambtshalve uit de debatten geweerd. De rechtbank weert deze conclusies uit de debatten. De rechtbank houdt wel rekening met de conclusies die de raadsman van derde beklaagde S. A. op de zitting van 28 april 2020 neerlegde, met akkoord van alle partijen.

De raadsman van derde beklaagde S. A. legde op de zitting van 2 juni 2020 nog een conclusie neer. Hij wees erop dat een nieuw feit deze neerlegging rechtvaardigde, namelijk de mondelinge vordering van het openbaar ministerie op de zitting van 2 juni 2020. Hij had die nieuwe conclusies daags voor de zitting aan het openbaar ministerie meegedeeld. Het openbaar ministerie verzocht de rechtbank om deze conclusies uit de debatten te weren. De rechtbank oordeelt onaantastbaar of er sprake is van een nieuw en ter zake dienend stuk. De rechtbank is van oordeel dat de mondelinge vordering van het openbaar ministerie niet als een nieuw en ter zake dienend stuk in de zin van artikel 152 §2 Sv. kan worden aanzien. Partijen hebben allen inzage gehad in het strafdossier en de daarin opgenomen gegevens. De argumenten die het openbaar ministerie in haar mondelinge vordering aanhaalde, waren niet van die aard dat partijen zich er niet aan hadden kunnen verwachten dat deze zouden worden aangevoerd (zie ook 1. Couwenberg, F. V. V., Concluderen voor de Strafrechter, Intersentia, 2018, p. 64-65, nrs. 174-176). De rechtbank weert de conclusies uit de debatten.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

3.1.1 Aanvang van het onderzoek

1.

Sinds 1 januari 2019 werden op regelmatige tijdstippen feiten van mensensmokkel gemeld op de snelwegparking langs de E17 in Kalken.

In de periode van 1 januari 2019 tot en met 9 mei 2019 waren er meer dan 81 vaststellingen aangaande transmigranten en/of smokkelactiviteiten. De rechtbank verwijst naar het aanvankelijk proces-verbaal met nummer 6665/2019 waarin deze vaststellingen (gedeeltelijk) werden opgesomd.

3.1.2 Observaties en onderzoek gsm-verkeer

2.

Tijdens een observatie in de nacht van 13 op 14 mei 2019 stelden de onderzoekers vast dat een groep transmigranten en smokkelaars van de trein stapten in het station van Beervelde en vervolgens te voet naar de parking langs de E17 in Kalken stapten. Op de parking opende een vijftal mannen meerdere opleggers van vrachtwagens. Daarna verlieten ze de parking om even later terug te keren met transmigranten (proces-verbaal nr. 6918/2019).

Diezelfde nacht werden op de parking vier transmigranten aangetroffen in de oplegger van een vrachtwagen. De onderzoekers gingen over tot uitlezing van de gsm's die de transmigranten bij hadden:

- in het gsm-toestel van F. A. werd het nummer (...) ('N.') door de onderzoekers als mogelijk verdacht aanzien. Tevens bleek dat hij in de periode van 1 april 2019 tot 9 mei 2019 86 gesprekken voerde met het oproepnummer (...) ('S.') (pv nr. 7579/2019 - stuk 8);
- in het gsm-toestel van H. A. werden de nummers (...), (...) en (...) als verdacht aanzien (stuk 20);
- het nummer (...) werd ook teruggevonden in de gsm van M. K. (stuk 68).

3.

Tijdens een observatie op 16 mei 2019 stelden de onderzoekers vast dat één van personen die zij als een mogelijke verdachte beschouwden tweemaal telefoneerde met zijn gsm. Uit het zendmastverkeer bleek dat het nummer (...) op dat ogenblik telefoneerde naar het nummer (...) (stuk 9). Dit laatste nummer vonden de onderzoekers ook terug in de gsm-toestellen van de onderschepte transmigranten F. A. en H. A.. Het nummer was in de gsm van F. A. opgeslagen onder de naam 'Nu.'.

Op basis van deze informatie werd overgegaan tot een retrobevraging en tapmaatregel op de nummers (...) en (...).

De rechtbank verwijst voor een overzicht van de relevante tapmaatregelen en de retrobevraging op het nummer (...) naar proces-verbaal nr. 17182/2019 van 18 december 2019 en proces-verbaal nr. 9551/2019 van 4 juli 2019 (stuk 25). Uit deze tap maatregel en retrobevraging bleek het volgende:

- de gebruiker bevond zich vaak in de buurt van het Maximiliaanpark in Brussel en zou er volgens de onderzoekers waarschijnlijk geregeld overnachten;
- het nummer bevond zich in de periode van 10 april 2019 tot 19 juni 2019 tijdens 7 verschillende nachten onder de masten die dekking geven aan de parking E17 in Kalken (stuk 22);

- er waren talrijke telefonische contacten met het nummer (...);
- er was sprake van een beurtrol tussen 'N. A.' en 'G. A.'. Zij zouden elkaar afwisselen en zich 's nachts naar de parking begeven om smokkelactiviteiten uit te oefenen. Tijdens de nacht van 26 op 27 juni 2019 werden de transmigranten zowel door G. A. als N. A. ingeladen. G. A. zou gebruik maken van het oproepnummer (...). Dit nummer werd ook aangetroffen in de gsm's van twee transmigranten die op 14 mei 2019 werden aangetroffen in een vrachtwagen. Het nummer was er opgeslagen onder de naam 'G.' (stuk 28).

De rechtbank verwijst voor een overzicht van de relevante tapmaatregelen op het nummer (...) naar proces-verbaal nr. 11305/2019 van 14 augustus 2019 (stuk 35) en proces-verbaal nr. 17169/2019 van 18 december 2019. Uit deze tapmaatregel en retrobevraging bleek het volgende:

- de roepnaam van de gebruiker bleek 'N. A.' en 'I.' te zijn;
- de gebruiker had voornamelijk contact met Britse oproepnummers;
- het nummer stond 334 keer in contact met een Belgisch nummer dat geregistreerd stond op naam van S. K. uit de (...) in (...); het nummer werd voornamelijk geregistreerd onder de zendmasten in Brussel;
- tijdens een gesprek op 20 juli 2019 stelde N. A. dat zijn familienaam 'A.' was (proces-verbaal nr. 11305/2019 - stuk 35);
- het nummer werd tijdens diverse nachten gecapteerd onder de zendmasten van de E17 in Kalken (proces-verbaal nr. 9109/2019 - stuk 21). Er waren hierbij talrijke contacten (420 keer) met het nummer 447474475704 (proces-verbaal 11305/2019 stuk 35);
- uit de tagesprekken bleek dat N. A. 1.000 euro per persoon ontving en het geld naar zijn thuisland verzond;
- 'G. A.' gebruikte het nummer (...) (stuk 35).

4.

Op 17 mei 2019 werden er aan het station in Beervelde vaststellingen gedaan inzake illegaal verblijf. Eén van de aangetroffen personen betrof eerste beklaagde G. A. die op dat ogenblik in het bezit was van een gsm met imei-nummer (...), verbonden aan het oproepnummer (...). Eerste beklaagde werd op 17 mei 2019 overgebracht naar het repatriëringscentrum (...) in (...) en werd op 24 mei 2019 opnieuw in vrijheid gesteld (stuk 28).

Uit de retrobevraging en tapmaatregel op het nummer (...) bleek onder meer dat eerste beklaagde regelmatig in (...) verbleef (stuk 29) en dat het nummer 's nachts herhaaldelijk gecapteerd werd onder de masten die dekking geven aan de parking in Kalken (stuk 36).

De rechtbank verwijst voor een overzicht van de relevante tapmaatregelen naar proces-verbaal nr. 11306/2019 van 14 augustus 2019 (stuk 36) en proces-verbaal nr. 17184/2019 van 18 december 2019.

5.

Tijdens een observatie op 28 en 29 mei 2019 stelden de onderzoekers het volgende vast:

- een 11-tal personen stapten omstreeks 23u af aan het station in Beervelde waarna ze zich naar de parking langs de E17 in Kalken begaven;
- op de parking beukten drie personen een draadpaneel los van de afgesloten parking waarna ze vrachtwagens uitzochten. De personen verlieten daarna de parking om even later terug te keren met drie andere personen. De eerste drie personen staken de anderen op in de laadruimte van de vrachtwagen;
- enige tijd later verlieten de drie personen de parking;
- in het station van Beervelde werden drie Afrikaanse personen opgemerkt. Ze namen de trein en stapten af in Gent waarna ze vervolgens de trein naar Brussel namen. Ze stapten af in het Noordstation. Uiteindelijk gingen twee mannen een woning in de (...) in (...) binnen.

6.

Op basis van het onderzoek bleek dat het gsm-toestel gekoppeld aan imei-nummer (...) vermoedelijk gebruikt werd door één van de verdachten van mensensmokkel (proces-verbaal nr. 7891/2019 van 29 mei 2019). Uit nazicht van de geautomatiseerde bestanden kon dit imei-nummer gelinkt worden aan vijfde verdachte K. W.. Bij nazicht van foto's in de geautomatiseerde bestanden bleek dat K. W. gelijkenissen vertoonde met de man die tijdens de observatie van 28 en 29 mei 2019 de woning in de (...) in (...) binnenging.

Uit de retrobevraging en tapmaatregel op het imeinummer (...) (proces-verbaal 9475/2019 van 3 juli 2019) bleek het volgende:

- het imei-nummer werd voornamelijk geregistreerd onder de zendmasten in Brussel. Het nummer bevond zich ook tijdens diverse nachten op de parking El 7 in Kalken (proces-verbaal 9167/2019 - stuk 23);
- het imei-nummer was in de periode van 13 december 2018 tot 7 juni 2019 verbonden aan het oproepnummer (...). Dit oproepnummer werd herhaaldelijk 's nachts gecapteerd onder de zendmasten van de parking in Kalken langs de E17 (proces-verbaal nr. 11308/2019 van 14 augustus 2019- stuk 37);
- de voornaamste contactpersonen van het oproepnummer (...) betroffen 'Y.', 'Nu.' en 'O. M.'. Zo was er tussen 15 maart 2019 en 7 juni 2019 111 keer telefonisch contact met (...) (N. A.).

7.

Op basis van de lopende tapmaatregelen kwam het nummer (...) naar voor. Dit nummer werd gebruikt door 'S.' en was gekoppeld aan het imei-nummer (...). Uit politionele informatie bleek dat deze gsm op 23 augustus 2018 werd aangetroffen bij derde beklaagde S. A. (proces-verbaal nr. 10707/2019 van 29 juli 2019 - stuk 33). Dit nummer werd tijdens intercepties ook aangetroffen in de gsm's van transmigranten.

Uit de retrobevraging en tapmaatregelen op het oproepnummer (...) bleek het volgende (stuk 64-69):

- er was nauw contact met de nummers (...) en (...) (N. A.);
- het nummer werd herhaaldelijk 's nachts gecapteerd onder de zendmasten van de parking E17 Kalken;

- de transmigranten moesten tussen 600 en 1.000 euro betalen. S. A. mocht hierbij gelden ontvangen voor G. A. maar mocht geen geldzaken doen zonder toestemming van G. A. (stuk 36-78).

De rechtbank verwijst voor een overzicht van de relevante tapmaatregelen naar proces-verbaal nr. 11307/2019 van 14 augustus 2019 (stuk 45).

8.

Tijdens een observatie op 5 en 6 juni 2019 bleek dat K. W. op 5 juni 2019 omstreeks 18u21 aankwam aan de woning in de (...) terwijl hij aan het telefoneren was. Uit onderzoek bleek dat hij een gesprek voerde met de gebruiker van het oproepnummer (...). Dit oproepnummer, gekoppeld aan het imei-nummer (...), kon later worden toegeschreven aan vierde beklaagde T. S. (proces-verbaal nr. 10707/2019 van 29 juli 2019 - stuk 33 en proces-verbaal nr. 11545/2019 van 21 augustus 2019 - stuk 39). Dit nummer werd ook teruggevonden in de gsm's van geïntercepteerde transmigranten.

Om 19u03 kwam K. W. terug buiten samen met drie andere personen waaronder T. S. en S. A.. De derde man was volgens de onderzoekers vermoedelijk N. A. vermits zijn oproepnummer ((...)) rond dat ogenblik gecapteerd werd onder dezelfde mast als het oproepnummer van K. W..

S. A. begaf zich vervolgens naar een woning in Schaarbeek die hij een tijd later opnieuw verliet in het gezelschap van een jongeman. Ze begaven zich naar het Maximiliaanpark waar ze contact hadden met drie mannen. De vijf mannen gingen vervolgens het station Brussel-Noord binnen om de trein naar Gent te nemen. Ook K. W. nam ondertussen de trein naar Gent. Eenmaal aangekomen in Gent namen S. A. en K. W. samen met een twaalfstal transmigranten de trein naar Beervelde. N. A. werd ook opgemerkt in het station. In Beervelde begaven de transmigranten zich te voet naar de parking. S. A. en K. W. vergezelden de transmigranten nog steeds.

Op 6 juni 2019 werden 6 transmigranten aangetroffen in een vrachtwagen in de parking in Kalken. Drie van de aangetroffen transmigranten waren ook te zien op de camerabeelden in het station in Brussel-Noord.

9.

Uit de retrobevraging op het imei-nummer en het daaraan gekoppelde oproepnummer van T. S. bleek het volgende (stuk 46-66):

- er waren talrijke contacten met N. A., S. A. en K. W.;
- het nummer werd herhaaldelijk 's nachts gecapteerd onder de zendmast van de parking E17 in Kalken.

10.

Uit verder onderzoek konden ook de telefoonnummers (...) en (...) worden toegeschreven aan G. A. (stuk 104):

- 447383464681:

- dit nummer stond in de gsm van K. W. opgeslagen onder 'G. A. Bro';
  - er waren contacten met S. A., N. A. en T. S.;
  - uit navraag bij het gesloten centrum (...) bleek dat G. A. in de periode van 2 april 2019 tot 7 april 2019 een gsm met imei-nummer (...) in zijn bezit had. Dit imei-nummer was gekoppeld aan het oproepnummer (...).
- 447865185067:
- dit nummer werd teruggevonden in de gsm's van onderschepte transmigranten onder de naam 'HO.' en 'G. A.';
  - er waren contacten met S. A., N. A. en T. S.;
  - het nummer was in de periode van 16 april tot 20 april gekoppeld aan het imei-nummer (...).

Beide nummers werden herhaaldelijk gecapteerd onder de masten van de parking E17 in Kalken.

11.

Uit de tapmaatregelen op de oproepnummers van G. A. en N. A. bleek dat er tijdens de hittegolf in de zomer van 2019 ook herhaalde smokkelpogingen werden ondernomen en dat G. A. en N. A. zich ervan bewust waren dat hier risico's aan verbonden waren (stuk 100).

12.

Tijdens de nacht van 21 op 22 augustus 2019 vond opnieuw een observatie plaats. Na de smokkelactiviteiten sloten de politiediensten de parking af en controleerden ze alle voertuigen. In drie vrachtwagens troffen ze transmigranten aan. Uit een vierde vrachtwagen konden een twintigtal transmigranten ontsnappen. Derde beklagde S. A. werd tussen de transmigranten aangetroffen in de vracht wagen .

Op 22 augustus 2019 vond ook een huiszoeking plaats in de (...) waar T. S. werd aangetroffen. Tijdens het uitvoeren van de huiszoeking kwam N. A. ter plaat se. Tijdens een fouille bleek N. A. 700 euro op zak te hebben. Verder werden nog diverse andere bedragen aangetroffen in de woning (stuk 41):

- 4.450 euro in de rugzak van T. S.;
- 1.525 euro in de jas van T. S.;
- 680 euro in de jeansbroek van T. S.;
- 1.250 euro in een rugzak;

De rechtbank verwijst voor een overzicht van de overige relevante aangetroffen zaken naar proces-verbaal nr. 11440/2019 van 22 augustus 2019 (stuk 41).

Daarnaast vond ook een huiszoeking plaats in een woning in de (...) in (...). De onderzoekers hadden het vermoeden dat dit de verblijfplaats was van S. A. (stuk 40). Tijdens deze huiszoeking werd 1.100 euro aangetroffen.

13.

De onderzoekers berekenden het wederrechtelijk vermogen. Aanvankelijk gingen ze hierbij uit van 90 unieke slachtoffers (stuk 107), later van 97 unieke slachtoffers (proces-verbaal nr.

1212/2020 van 27 januari 2020) en een te betalen som tussen de 600 en 1.000 euro. Het maximaal vermogensvoordeel werd door de onderzoekers begroot op 97.000 euro, het minimum op 58.000 euro en het gemiddelde op 77.600 euro.

14.

D. P., manager van S. B., legde op 7 oktober 2019 klacht neer wegens het opzettelijk beschadigen van de beveiligde vrachtwagenparking van het bedrijf op de parking langs de E17 in Kalken. De schade werd vastgesteld in de periode van 1 januari 2019 tot 22 augustus 2019. De kosten voor voorlopige herstelling werden geraamd op 22.500 euro. De offerte van de volledige herstelling bedroeg 18.460 euro exclusief btw. De onderzoekers gingen ter plaatse om de nodige vaststellingen te doen. De rechtbank verwijst hiervoor volledigheidshalve naar het fotodossier zoals gevoegd aan het proces-verbaal nr. 837/2019 van 30 augustus 2019.

3.1.3 Verhoor beklaagden

15.

Naar aanleiding van de uitgevoerde acties op 21 en 22 augustus 2019 konden de onderzoekers de protagonisten in dit dossier verhoren.

16.

16.1

T. S. verklaarde op 22 augustus 2019 samengevat het volgende:

- hij beschikt over een Duits identiteitsdocument maar werd afgewezen in Duitsland en kwam toen naar België. Hij wou doorreizen naar Groot-Brittannië. Hij ging soms terug naar Duitsland om geld op te halen. Hij krijgt er 360 euro per maand. Hij woonde in Duitsland maar kwam naar België om te proberen naar Groot-Brittannië te gaan;
- hij kwam van Ethiopië via Sudan, Libië, Italië, Frankrijk en Duitsland naar België;
- hij verbleef al een jaar bij een familie in Brussel samen met K. W., T., N. A. en de eigenares van de woning, Ka.. Hij trok voornamelijk op met S. A., N. A. en G. A. en veel andere migranten;
- geconfronteerd met het gegeven dat er tijdens de huiszoeking 4.450 euro gevonden werd in een rugzak van hem en 1.525 euro in zijn jaszak, stelde hij dat het geld niet van hem was maar van N. A.. De jas werd soms doorgegeven als ze probeerden naar Groot-Brittannië te gaan;
- hij erkende dat de aangetroffen Samsung met imei-nummers (...) en (...) en met oproepnummer (...) van hem was. Hij gebruikte daarnaast ook het Duitse oproepnummer (...);
- hij ging 2 tot 3 keer per week naar de parking;
- hij ontkende deel uit te maken van een groep mensensmokkelaars. Hij ging enkel naar de parking om te proberen;
- N. A. is een kerel waarmee hij samenleefde, G. A. woonde er vroeger ook;
- S. A. is zijn vriend, ze gingen samen naar de parking om er te proberen;
- G. A. is een smokkelaar en hij betaalde hem 500 euro. Hij kon voor dat bedrag proberen tot het lukte. G. A. werkte samen met T.. Het nummer van T. is (...). Het nummer van G. A. is (...) en (...). N. A. en K. W. hielpen hen misschien ook.

Hij bevestigde zijn verklaring bij de onderzoeksrechter. Hij stelde dat S. A. niet betrokken was bij de mensensmokkel. N. A. was wel betrokken maar is niet de hoofdsmokkelaar. N. A. ontving het geld en bracht het geld mee naar huis. De echte smokkelaar is G. A..

16.2

Bij de uitlezing van de gsm van T. S. bleek dat de nummers van de andere beklaagden waren opgeslagen als contactpersonen . Daarnaast werden video's teruggevonden waarop G. A. te zien was terwijl hij grote sommen geld telde (stuk 81). Op 8 januari 2019 telde G. A. 5.970 euro, op 29 januari 2019 3.200 euro en stelde hij in totaal 12.000 euro te hebben (stuk 102).

16.3

T. S. verklaarde in zijn herverhoor op 2 december 2019 samengevat het volgende:

- K. W., S. A. en N. A. zijn vrienden van hem. G. A. is een smokkelaar. Hij betaalde hem begin 2019 500 euro;
- K. W. is geen smokkelaar maar ging naar de parking om te helpen om de vrachtwagens te openen. Als het een mooie vrachtwagen was dan stapte K. W. ook vaak in. Hij wist niet van wie K. W. dit moest doen en wist ook niet of hij betaald werd om te helpen op de parking. N. A. stond in voor het inladen van mensen. Er was een beurtrol tussen N. A. en G. A.. Hij wist niet of N. A. betaald werd voor zijn werk. G. A. was de baas. Toen G. A. gearresteerd werd, ontving N. A. het geld van de transmigranten en nam hij de zaak over. N. A. bracht het geld ook mee naar huis;
- vroeger waren G. A. en T. samen werkzaam op de parking maar T. stopte er mee; hij stapte vaak op een vrachtwagen maar meestal was er politie of veiligheidsdiensten en hij keerde toen 's ochtends terug naar huis bij Ka.;
- geconfronteerd met de aangetroffen video's op zijn smartphone stelde hij dat G. A. hem vroeg dit te filmen en door te sturen. G. A. telde het geld en hij telde er het bedrag bij waarvan G. A. eerder zei dat hij het elders bewaarde. G. A. was niet goed in rekenen en daarom telde hij de bedragen op. Het geld was allemaal afkomstig van mensensmokkel. Hij wist ook waar het geld bewaard werd;
- de aangetroffen 4.450 euro in een rugzak tijdens de huiszoeking was van N. A.. Hij ontving dit geld van transmigranten na de arrestatie van G. A. in juli 2019. Ook de aangetroffen 1.250 euro en 1.525 euro waren van N. A.. De som van 680 euro die tijdens de fouille in zijn jeansbroek werd aangetroffen was van hem en kwam uit Duitsland;
- S. A. werkte niet voor G. A.;
- hij hielp zelf nooit op de parking. Hij was er steeds om zelf te kunnen opstappen;
- hij had er geen weet van dat G. A. geweld of bedreigingen gebruikte;
- N. A. zocht de vrachtwagens uit en ging daarna de groepen transmigranten halen om ze in te laden. Als alle goede vrachtwagens gevuld waren, gingen ze terug naar huis. Soms laadden N. A., G. A. en T. ook transmigranten in koelwagens. N. A. opende de vrachtwagens. Als G. A. er was deed hij dit. Hij zag soms dat N. A. geld ontving van transmigranten;
- hij ontving nooit geld en leverde ook geen mensen aan. Hij leefde enkel samen met de smokkelaars.

17.

17.1

N. A. verklaarde op 22 augustus 2019 samengevat het volgende:

- hij is geen mensensmokkelaar, hij probeerde naar Groot-Brittannië te gaan. Hij verbleef sinds vier maanden in België en had geen inkomen. Hij had geen geldige verblijfsdocumenten om in België te verblijven;
- hij ontving geld van zijn vrienden die in Groot-Brittannië verblijven. Ze stuurden het naar F. in Duitsland en hij bracht het dan naar hem, F. zat nu in Groot-Brittannië;
- van de op hem aangetroffen gsm's was er slechts één van hem, namelijk de S. d. SIM met imei-nummers (...) en (...);
- in zijn gsm stonden de nummers (...) en (...) opgeslagen onder 'Me: H.'. Deze nummers waren niet van hem, een vriend gebruikte zijn gsm;
- hij erkende de gebruiker te zijn van het nummer (...) maar stelde het nummer enkel te gebruiken via WhatsApp;
- G. A. is iemand die samen met hen probeert, hij wist niet veel over hem;
- T. S. woonde samen met hem bij Ka.;
- S. A. is iemand die ook samen met hen probeert. Hij verbleef in Brussel maar hij wist niet waar. Ook N. (roepnaam K. W.) probeerde samen met hen naar Groot-Brittannië te gaan;
- geconfronteerd met het gegeven dat uit het dossier bleek dat hij de vrachtwagens sloot nadat de transmigranten waren ingeladen, stelde hij daar niets over te weten;
- geconfronteerd met het gegeven dat tijdens de huiszoeking meer dan 6.000 euro werd aangetroffen, stelde hij dat het geld niet van hem was;
- Mo., een Soedanees, is de mensensmokkelaar op de parking in Kalken. Hij betaalde hem 500 euro. Deze mensensmokkelaar vertrok evenwel en nu probeerden ze het op eigen houtje;
- hij betwistte de 'N. A.' te zijn die op de tapmaatregelen te horen was; hij wou zich verder beroepen op zijn zwijgrecht.

Hij bevestigde zijn verklaring bij de onderzoeksrechter. Hij stelde nog dat de aangetroffen gelden toebehoorden aan A. M.. Hij wist niet waarom T. S. verklaarde dat de gelden van hem waren. Hij is geen smokkelaar en T. S. ook niet, G. A. is de smokkelaar.

17.2

N. A. stelde in zijn verklaringen dat hij geboren werd in het jaar 2003. Naar aanleiding hiervan werd op 23 augustus 2019 een botscan uitgevoerd waaruit de meerderjarigheid van N. A. bleek (stuk 63).

17.3

N. A. verklaarde tijdens zijn herverhoor op 9 december 2019 samengevat het volgende:

- hij kwam vanuit Noorwegen naar België en wou zo naar Engeland gaan;
- G. A. gaf hem opdrachten, hij hield het geld bij voor G. A.. Hij moest zelf niet betalen maar G. A. verplichtte hem om nieuwe mensen mee te brengen naar de parking. Hij was bang van G. A.. Voor de arrestatie van G. A. ging hij nooit zonder hem naar de parking. Hij erkende vrachtwagens te hebben geopend onder druk van G. A.. Hij moest

- al het geld van de transmigranten afgeven aan G. A. en kreeg zelf soms eens 20 euro;
- hij betaalde eind 2018 500 euro aan een Soedanese smokkelaar maar deze verdween na drie maanden. G. A. begon daarna met smokkelen. Ze mochten van G. A. één keer per week gratis proberen maar hij gaf hen nooit een kans. Soms gingen ze op zondag zonder G. A. naar de parking om te proberen. G. A. bedreigde hen wanneer ze zonder hem naar de parking zouden gaan. Uiteindelijk zei G. A. dat ze samen naar de parking zouden gaan en dat hij dan het geld van de migranten moest bijhouden. Hij zag dit als een kans om ook te kunnen opstappen. Hij ging maar driemaal zonder G. A. naar de parking en toen vroegen migranten, die zichzelf hadden opgeladen, om de deuren te sluiten. Na de arrestatie van G. A. moesten ze van hem verder doen tot zijn vrijlating;
- hij moest kleine groepen migranten halen aan de rand van de parking en ze naar de vrachtwagen brengen die G. A. opende. S. A. deed dit ook, T. S. nooit. Hij verdeelde de groepen soms ook;
- hij erkende later dat er een beurtrol was tussen hem en G. A.. Hij besliste hoeveel transmigranten mochten opstappen in de vrachtwagens en hij stond ook in voor het openen en sluiten van vrachtwagens. S. A. opende en sloot ook vrachtwagens, stond op de uitkijk en hield de migranten stil. T. S. deed dit niet;
- de transmigranten moesten tussen de 500 en 800 euro betalen. Soms gaven ze het geld aan hem of aan G. A.. Hij hield geen geld voor zichzelf. Hij bewaarde het geld in de woning van Ka.. S. A. moest ook geld bewaren in opdracht van G. A.;
- ook tijdens de hittegolf ging hij in opdracht van G. A. naar de parking. Hij wou evenwel niemand opladen omdat het warm was maar vulde toch een vrachtwagen op vraag van de transmigrant en zelf;
- G. A. maakte verschillende groepen op de parking en besliste hoeveel vrachtwagens er werden gevuld. De overige migranten moesten terugkeren naar Brussel;
- ook toen G. A. in (...) verbleef, bleef hij voor hem werken omdat hij schrik had;
- S. A. is geen smokkelaar, hij moest geld bewaren en stond soms op de uitkijk en deed kleine taken. Na de arrestatie van G. A. ging S. A. mee op de parking en bracht hij de transmigranten naar de vrachtwagens. Hij had er kennis van dat S. A. ook geld ontving van transmigranten;
- K. W. moest soms een groep migranten naar de vrachtwagens brengen of hij stond op de uitkijk;
- hij behaalde geen voordeel uit de smokkelactiviteiten. Hij wist dat hij een fout beging.

18.

18.1

S. A. verklaarde op 22 augustus 2019 samengevat het volgende:

- hij betwistte een smokkelaar te zijn. Hij stelde zich de vraag hoe hij een smokkelaar kon zijn als ze hem arresteren in een vrachtwagen met transmigranten. Ze hebben niet gezien dat hij transmigrant en in een vrachtwagen stak;
- hij was sinds februari 2018 in België. Hij wil naar Groot-Brittannië gaan. Hij verblijft in een vluchtelingenkamp of soms in het Maximiliaanpark of bij families die onderdak boden aan transmigranten;
- hij heeft geen inkomen. Zijn vrienden uit Groot-Brittannië en Duitsland sturen geld op;
- hij werd al eerder drie keer gearresteerd;
- hij erkende de gebruiker te zijn van het zwarte gsm-toestel met imei-nummer (...) met

- oproepnummer (...). Zijn vrienden gebruiken soms zijn nummer;
- G. A. is iemand die ook probeert om naar Groot-Brittannië te gaan. Ze gingen meestal samen en belden dan om af te spreken. Hij was niet zeker of G. A. probeerde of niet, hij wist enkel wat hij zelf deed. T. S. en N. A. kwamen soms ook mee om te proberen;
- als hij een smokkelaar zou zijn dan zou hij toch niet in een vrachtwagen kruipen; geconfronteerd met de tapmaatregelen waaruit blijkt dat het geld bij hem in bewaring werd gegeven sinds G. A. was opgesloten, stelde hij dat dit niet klopte. Hij ontving nooit geld;
- hij wist niet wie de smokkelaars waren op de parking in Kalken. Hij betaalde eerder aan een Soedanees.

Hij bevestigde zijn verklaring bij de onderzoeksrechter. Hij wist niet of G. A. een mensensmokkelaar was. Hij leende zijn gsm regelmatig uit aan anderen en had er geen zicht op welke conversaties zij hier dan mee voeren.

18.2

S. A. verklaarde in zijn herverhoor op 4 december 2019 samengevat het volgende:

- hij is geen smokkelaar zoals N. A. en G. A.;
- G. A. is een smokkelaar en heeft geen respect voor mensen. Hij vernam dat G. A. eerst met T. werkte op de parking. Hij betaalde niet aan G. A. maar aan een Soedanese smokkelaar. Hij verhoogde zijn contacten met G. A. in de hoop zijn kansen om op transport geplaatst te worden te verhogen. G. A. gaf hem echter geen kans zolang hij niet betaalde
- G. A. vroeg hem eens geld te geven aan een persoon: eerst 500 euro en dan 2.500 euro;
- hij opende zelf nooit een vrachtwagen. Na de arrestatie van G. A. openden N. A. en T. de vrachtwagens. Hij kreeg toen ook de kans om zelf op de parking te komen en een vrachtwagen voor zichzelf te zoeken. N. A. zocht de vrachtwagens uit, maakte ze open en stak er de transmigranten op. N. A. werkte voor G. A., na de arrestatie van G. A. betaalden de transmigranten aan N. A.;
- G. A. vroeg hem eens geld te bewaren voor hem maar hij wou dit niet. Even later verklaarde hij dat hij het geld nooit verbruikte maar gewoon bewaarde;
- hij ontving wel van twee of drie transmigranten geld omdat G. A. hen had gezegd dat ze het geld aan hem moesten geven. Hij bewaarde het geld evenwel niet en gaf het direct aan N. A.;
- geconfronteerd met de inhoud van de tapgesprekken stelde hij dat hij tegen G. A. deed alsof hij meehielp op de parking om zo meer kans te maken om door G. A. op een vrachtwagen te worden geplaatst. Zo gaf hij in een gesprek met G. A. een relaas van hetgeen op de parking gebeurde maar eigenlijk was hij daar om een vrachtwagen te zoeken voor zichzelf. Hij deed zelf geen vrachtwagen open en maar vroeg migranten wel om geen lawaai te maken. Hij kwam daar later op terug en stelde dat hij geen taken uitvoerde, niet vroeg aan de migranten om stil te zijn, niet op de uitkijk stond, geen groepen naar vrachtwagens haalde en nooit migranten inlaadde;
- na zijn arrestatie gaf G. A. hem en N. A. bijna dagelijks telefonische richtlijnen in verband met het vormen van groepen en het ontvangen van gelden maar hij volgde deze niet op;

- T. S. voerde geen taken uit op de parking;
- K. W. ging vaak mee naar de parking en hielp misschien om vrachtwagens te openen; G. A. vroeg hem tweemaal om geld te verzenden;
- hij nam zijn spullen nooit mee toen hij op een vrachtwagen stapte;
- de meesten zijn bang van G. A. omdat hij agressief is. G. A. maakte de groepen en zocht de vrachtwagens uit samen met N. A.. Hij zag G. A. vechten op de parking met een transmigrant. Enkel G. A. gebruikte geweld.

18.3

Uit de uitlezing van de gsm van S. A. bleek dat hij de opdracht gaf om 21.000 Ethiopische Birr naar zijn thuisland over te maken (stuk 97). Volgens S. A. deed hij dit in opdracht van G. A.. Uit de tapmaatregelen bleek inderdaad dat dit in opdracht van G. A. gebeurde (stuk 112).

19.

19.1

Op 27 augustus 2019 gingen de onderzoekers over tot huiszoeking in het gesloten centrum van (...) waar G. A. verbleef. Tijdens deze zoeking werd een gsm met imei- nummer (...) aangetroffen, een papiertje met het nummer (...) op en een biljet van 500 euro.

G. A. verklaarde samengevat het volgende:

- hij stelde A. J. te zijn, geboren in Ethiopië. De naam G. A. is volgens hem een vergissing;
- hij verbleef sinds 5 maanden in België en probeerde in Engeland te geraken. Later stelde hij dat hij sinds oktober 2017 afwisselend in België en Frankrijk verbleef;
- hij heeft geen inkomsten en krijgt steun van familie in België. De 500 euro die werd aangetroffen werd opgestuurd door zijn thuisland. Hij kreeg dit via een tussenpersoon: hij zag die persoon nog nooit en had er ook geen telefoonnummer van. Hij maakte zelf nooit geld over naar het buitenland;
- hij kon niet met zekerheid zeggen of het nummer (...) zijn oproepnummer was;
- hij kende N. A. van de straat . Hij belde 1 of 2 keer per week met hem;
- hij kende S. A. maar wist niet waar hij was. Ze hebben geen vriendschapsrelatie;
- T. S. en K. W. kende hij niet;
- hij ontkende de verantwoordelijke te zijn van smokkelactiviteiten op de parking in Kalken;
- geconfronteerd met relevante tapmaatregelen betreffende de prijsafspraken stelde hij dat hij dit niet was op de taps;
- hij ontkende verder iedere betrokkenheid.

Hij bevestigde zijn verklaring bij de onderzoeksrechter. Hij ontkende een grote rol te hebben gespeeld bij mensensmokkel. Hij stelde dat N. A. loog wanneer hij verklaarde dat hij een smokkelaar zou zijn. T. S. kende hij niet.

19.2

G. A. verklaarde tijdens zijn herverhoor op 11 december 2019 samengevat het volgende:

- hij ontkende G. A. te zijn alsook iedere betrokkenheid in de mensensmokkel;
- geconfronteerd met de tapmaatregelen waarop hij te horen was, ontkende hij dat hij

dit was;

- geconfronteerd met het filmpje waarop hij geld telde, stelde hij dat hij te zien was op dit filmpje maar dat het geld niet van hem was. Hij had dit geld samen met andere migranten verzameld om een smokkelaar te kunnen betalen. Het filmpje werd volgens hem opgenomen in 2017 maar hij wist niet meer wie het filmde, hij vroeg ook niet om te filmen.

20.

20.1

Op 27 augustus 2019 werd overgegaan tot vrijheidsbeneming van K. W. in het gesloten centrum (...). Hij verklaarde samengevat het volgende:

- hij ontkende een smokkelaar te zijn. Zijn naam is N. W. A. en hij heeft de Ethiopische nationaliteit;
- hij verbleef ongeveer 1 jaar in België en probeerde naar Engeland te geraken. Hij heeft een vriendin in Frankrijk en pendelt tussen België en Frankrijk; hij heeft geen inkomsten;
- hij gebruikte steeds hetzelfde oproepnummer maar wou dit niet meedelen aan de onderzoekers. Later erkende hij dat het oproepnummer (...) zijn nummer was;
- G. A. is een vriend, hij kende hem van op de parking. Ook N. A., T. S. en S. A. zijn vrienden. Ze zijn geen smokkelaars, ze zijn vrienden die elkaar helpen op de parking om samen in een vrachtwagen te gaan. Ze openden de vrachtwagens zelf door het dak open te snijden. De groepen werden gevormd op basis van vriendschap of de streek waarvan men afkomstig is. Vroeger was er iemand die de groepen indeelde maar nu niet meer. De groepen hadden niet echt een nummer maar de groep die als eerste gaat zal dan de volgende dag niet als eerste gaan. Toen hij naar de parking ging waren de groepen al verdeeld;
- de smokkelaars waren blanke personen met een pistool;
- hij betaalde 700 euro aan Z. maar die is er niet meer. Nu de smokkelaar weg was, proberen diegene die aan de smokkelaar betaalden zelf. Hij hielp de smokkelaar nooit, ze hielpen enkel elkaar.

Hij bevestigde zijn verklaring bij de onderzoeksrechter. Toen hij werd geconfronteerd met het gegeven dat T. S. verklaarde dat N. A. een mensensmokkelaar was, stelde hij dat hij dit noch bevestigde noch ontkende. Hij verbeterde zich en stelde dat hij daar geen idee van had. De echte smokkelaar was volgens hem G. A.. Ze betaalden hem allen 400 euro. G. A. gaf het bevel welke groep mocht plaatsnemen op welke vrachtwagen. In afwezigheid van G. A. trokken ze hun plan en organiseerden ze de zaak zelf. Hij kreeg nooit een betaling. Aanvankelijk stelde hij bereid te zijn de confrontatie aan te gaan met G. A. maar hij kwam daarop terug omdat hij schrik had.

Hij werd door de onderzoeksrechter vrijgelaten onder voorwaarden en terug overgebracht naar het repatriëringscentrum (...) in (...). In oktober 2019 werd hij gerepatriëerd naar Zwitserland.

3.2 Onderzoek naar de ont11a.nkelijkheid van de strafvordering

3.2.1 Schending wapengelijkheid tussen partijen

1.

Derde beklagde is van oordeel dat de wapengelijkheid tussen partijen werd geschonden doordat het openbaar ministerie in haar conclusie geen duidelijk standpunt formuleert doch zich beperkt tot de vordering aangaande de strafmaat. Volgens derde beklagde worden zijn rechten van verdediging geschonden indien hem na de mondelinge vordering van het openbaar ministerie geen bijkomende conclusietermijn wordt toegekend. De raadsman van derde beklagde verwees naar een hangende zaak voor het Grondwettelijk Hof waar deze problematiek volgens hem zou zijn aangekaart. Hij meent dat het oordeel van het Grondwettelijk Hof in die zaak in elk geval moet worden afgewacht.

De rechtbank stelt vast dat de raadsman van derde beklagde na de mondelinge vordering van het openbaar ministerie niet heeft gevraagd om opnieuw te kunnen concluderen. De conclusies die de raadsman van derde beklagde op de zitting van 2 juni 2020 neerlegde (en die de rechtbank uit de debatten weert), werden reeds daags vóór de zitting overgemaakt aan het openbaar ministerie. Deze conclusies kunnen dus niet worden beschouwd als antwoordconclusies op de mondelinge vordering van het openbaar ministerie. Bij gebrek aan een (afgewezen) vraag tot bijkomende conclusietermijnen na de mondelinge vordering van het openbaar ministerie, kan er geen sprake zijn van een schending van de rechten van verdediging.

Hoe dan ook bestaat in strafzaken geen enkele verplichting om schriftelijk te concluderen, ook niet indien voorafgaandelijk conclusietermijnen werden aangevraagd. Een dergelijke verplichting kan dus ook niet aan het openbaar ministerie worden opgelegd (zie ook Cass. 22 november 2017, AR P. 17.0630.F, www.juridat.be). Geen enkele wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel verplicht het openbaar ministerie ertoe om per tenlastelegging schriftelijk opgave te doen van de stukken van het strafdossier waarop de tenlasteleggingen steunen met aanduiding van hun vindplaats in het dossier. Uit het feit alleen dat het openbaar ministerie vóór de aanvang van de debatten in deze zaak de partijen geen kennis heeft gegeven van de middelen en van de argumenten die tijdens de mondelinge vordering werden uiteengezet, kan geen schending van artikel 6.1 en 6.3.b. EVRM of van artikel 14.1 en 14.3.b IVBPR noch een miskennis van het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging worden afgeleid (zie ook Cass. 29 maart 2000, AR P.99.1857.F). (zie hiervoor ook I. C. en F. V. V., Concluderen voor de Strafrechter, Intersentia 2018, randnummer 15 en volgende). Na de mondelinge vordering van het openbaar ministerie krijgen beklagden hoe dan ook het laatste woord. Ook om die reden kan geen sprake zijn van een schending van het recht van verdediging.

De prejudiciële vraag waar beklagde naar verwijst is niet onontbeerlijk om uitspraak te doen. De rechtbank wacht de uitspraak van het Grondwettelijk Hof daaromtrent niet af.

3.2.2 Het verhoren van getuigen

2.

Derde beklagde S. A. verzocht de rechtbank om, alvorens te oordelen over de grond van de zaak, de 111 geïdentificeerde personen, meer bepaald 41 minderjarigen en 70

meerderjarigen, waarnaar werd verwezen in de dagvaarding onder de tenlasteleggingen A en B te willen horen. Enkel op die manier zou hij de mogelijkheid hebben om verschillende belastende bewijselementen te kunnen betwisten. Indien hieraan niet zou worden voldaan, zouden zijn rechten van verdediging op onherroepelijke wijze zijn geschonden. Dit zou ertoe leiden dat de strafvordering onontvankelijk is.

3.

Artikel 6.3.d EVRM bepaalt dat eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, het recht heeft voor de rechter de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en het ondervragen van getuigen à décharge te doen geschieden op dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge.

Opdat de rechtbank een belastende verklaring van een tijdens het vooronderzoek gehoorde persoon als bewijs in aanmerking mag nemen, zonder dat beklaagden de gelegenheid hadden die persoon als getuige op de terecht zitting te ondervragen, dient zij in toepassing van de artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM na te gaan of:

- er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige, namelijk feitelijke of juridische gronden die de afwezigheid van de getuige op de terechtzitting kunnen verantwoorden;
- de belastende verklaring niet het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt;
- er voor het niet kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende maatregelen zijn (zie ook Cass. 23 september 2019).

De criteria om een verzoek tot getuigenverhoor af te wijzen, zijn enkel van toepassing op personen die belastende verklaringen hebben afgelegd. Bij het beoordelen van de bewijswaarde van de verklaringen van andere personen of van het resultaat van hun optreden, oordeelt de rechter onaantastbaar over de noodzaak, de raadzaamheid en de gepastheid van het bevelen van een bijkomende onderzoeksmaatregel zoals een getuigenverhoor, mits daarbij het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet wordt miskend. (Cass. (2e k.) AR P.17.1250.N, 19 juni 2018 (G.P.))

Derde beklaagde wenst de 111 geïdentificeerde personen waarnaar in de dagvaarding onder de tenlasteleggingen A en B wordt verwezen te laten verhoren omdat zij volgens hem zijn beweerde rol zouden kunnen weerleggen. De rechtbank merkt op dat geen van deze personen een belastende verklaring ten aanzien van derde beklaagde aflegde tijdens het onderzoek. Het verhoor van deze 111 personen is niet nuttig of noodzakelijk voor het achterhalen van de waarheid, die voldoende gekend is op basis van de stukken van het strafdossier. De op te roepen getuigen betreffen bovendien allen illegalen die hoogstwaarschijnlijk niet langer in België verblijven en hier dan ook niet zullen kunnen worden aangetroffen. Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat deze personen -die derde beklaagde per hypothese niet persoonlijk kenden - nog zouden kunnen verduidelijken wat hij in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019 op de parking langs de E17 in Kalken deed. De rechtbank gaat dan ook niet in op zijn verzoek.

Het stond derde beklaagde trouwens vrij om zelf verklaringen of getuigen aan te brengen die zijn rol op de parking in Kalken zouden kunnen verduidelijken. Het feit dat hij zich in hechtenis

bevindt en geen contact heeft met andere transmigranten doet hier volgens de rechtbank geen afbreuk aan. Op basis van het strafdossier kan hij zich afdoende op de tenlasteleggingen verdedigen. Zijn recht op een eerlijk proces blijft gewaarborgd .

Er is dan ook geen sprake van een schending van zijn rechten van verdediging, of een daaruit voortvloeiende onontvankelijkheid van de strafvordering .

4.

De raadsman van derde beklaagde S. A. verzocht de rechtbank daarnaast ook om prof. dr. G. F. te horen als getuige. Deze professor onderzoekt de migratieproblematiek en zou de rechtbank kunnen informeren aangaande de oorzaken, de beweegredenen en de impact van migratie. Deze getuigenis zou volgens de raadsman van derde beklaagde voornamelijk van belang zijn in het kader van de toepassing van art. 71 Sw.

De rechtbank twijfelt er niet aan dat prof. dr. G. F. de nodige expertise heeft in de algemene migratieproblematiek. Een zitting van deze rechtbank is echter geen gepast forum voor deze expert. Prof. dr. G. F. kent beklaagden in dit dossier uiteraard niet persoonlijk. Hij kan dus geen enkele toelichting verschaffen over hun aandeel in de mensensmokkel waarvoor zij terechtstaan. Zijn getuigenis is dus niet onontbeerlijk om uitspraak te doen in deze zaak. Om deze redenen gaat de rechtbank niet in op het verzoek van de raadsman van derde beklaagde om deze getuige te horen.

3.3 Bespreking van de schuldvraag

3.3.1 Algemeen

1.

Beklaagden dienen zich voor de volgende misdrijven te verantwoorden:

- Eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklaagde voor mensensmokkel met de volgende verzwarende omstandigheden (tenlastelegging A):
  - ten opzichte van minderjarigen;
  - het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar te hebben gebracht;
  - van de betrokken activiteit een gewoonte te hebben gemaakt;
  - als daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie;

- Eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklaagde voor mensensmokkel met de volgende verzwarende omstandigheden (tenlastelegging B):
  - het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar te hebben gebracht;
  - van de betrokken activiteit een gewoonte te hebben gemaakt;
  - als daad van deelneming aan de hoofd - of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie.

- Eerste beklagde als leidend persoon van een criminele organisatie (tenlastelegging C);
- Tweede, derde, vierde en vijfde beklagde als lid van een criminele organisatie (tenlastelegging D);
- Eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklagde: beschadiging van stedelijke of landelijke afsluitingen (tenlastelegging E).

De rechtbank zal hierna eerst de deelname aan het basismisdrijf mensensmokkel bespreken en daarna de daaraan verbonden verzwarende omstandigheden (tenlasteleggingen A en B). Vervolgens zal de rechtbank de deelname aan een criminele organisatie bespreken (tenlasteleggingen C en D). Tot slot volgt de bespreking van de beschadiging van stedelijke of landelijke afsluitingen (tenlastelegging E).

3.3.2 Voorafgaand: wat betreft het aantal slachtoffers

2.

De inbreuk op artikel *77bis* van de Vreemdelingenwet is strafbaar met gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar. De lichtere gevangenisstraf werd verklaard door het feit dat de financiële sancties aanzienlijk zwaarder zullen zijn, vermits de geldboete vermenigvuldigd moet worden met het aantal slachtoffers. De vermenigvuldiging van de boete met het aantal slachtoffers wordt dan weer gemotiveerd doordat de boete in verhouding moet staan met de ernst van het misdrijf. Aangezien mensensmokkelaars vaak een groot aantal slachtoffers zoeken om hun winst zo groot mogelijk te maken, moet de boete evenredig zijn met het aantal slachtoffers dat werd gesmokkeld. Hiervoor werd inspiratie gehaald uit het sociaal strafrecht.

Uit deze onderliggende redenering volgt dat bij het bepalen van het aantal slachtoffers moet uitgegaan worden van verschillende slachtoffers en dubbeltellingen dienen vermeden te worden.

3.

In de dagvaarding wordt bij de tenlasteleggingen A en B melding gemaakt van 111 slachtoffers, meer bepaald 41 minderjarige en 70 meerderjarige slachtoffers, met daarbij de verwijzing naar de bijlage aan het navolgend proces-verbaal nr. 16322/19 en proces-verbaal TU.55.L2.2986/19.

De rechtbank stelt vast dat het aantal slachtoffers waarnaar wordt verwezen in de dagvaarding niet correct is.

Het aantal slachtoffers zoals opgenomen in het navolgend proces-verbaal nr. 16322/19 en proces-verbaal TU.55.L2.2986/19 bedraagt geen 111. Uit het strafdossier blijkt dat de 111 slachtoffers waarnaar in de dagvaarding wordt verwezen, terug te vinden zijn in de volgende stukken van het strafdossier :

- bijlage navolgend proces-verbaal nr. 16322/19 van 3 december 2019 (stuk 107): 90

slachtoffers. Daarnaast zijn er nog twee slachtoffers die vermeld worden in het navolgend proces-verbaal (M. A. °(...) en A. S. °(...)) maar die niet werden opgenomen in de bijlage;

- proces-verbaal 1212/2020 van 27 januari 2020: 9 slachtoffers;
- proces-verbaal 6918/2019 van 14 mei 2019 (stuk 2): 4 slachtoffers: de rechtbank stelt vast dat de transmigranten die hierin vermeld worden niet dezelfde identiteitsgegevens hebben als de transmigranten die op onder de datum '14 mei 2019' werden vermeld in de bijlage van het navolgend proces-verbaal nr. 16322/19 van 3 december 2019;
- proces-verbaal 8844/2019 van 14 juni 2019 (stuk 18): 6 slachtoffers.

Het samentellen van deze aantallen levert een totaal aantal slachtoffers op van 111 waarvan 41 minderjarigen en 70 meerderjarigen. De rechtbank stelt evenwel vast dat hierbij een aantal dubbeltellingen werden gedaan:

- proces-verbaal nr. 1212/2020 van 27 januari 2020: O. M. en S. H. werden reeds opgenomen in de bijlage aan navolgend proces-verbaal nr. 16322/19 (stuk 107) zodat de rechtbank hier maar 7 unieke slachtoffers weerhoudt;
- stuk 18: Sa. A., A. K., U. A., Z. M. en Al. M. werden reeds opgenomen in de bijlage aan navolgend proces-verbaal nr. 16322/19 (stuk 107) zodat de rechtbank hier maar 1 uniek slachtoffer (K. K. O 16/09/2002) weerhoudt.

Dit brengt het totaal aantal slachtoffers op 104, meer bepaald 36 minderjarige en 68 meerderjarige slachtoffers.

3.3.3 Basismisdrijf mensensmokkel

4.

Volgens artikel 77*bis* van de Vreemdelingenwet is er sprake van mensensmokkel zodra men een persoon die geen onderdaan is van een Lidstaat van de Europese Unie uit winstbejag helpt bij de illegale binnenkomst, de illegale doortocht of het illegaal verblijf.

Het is niet vereist dat iedere medebeklaagde van iedere vluchteling persoonlijk geld heeft ontvangen. Het volstaat dat men rechtstreeks of via een tussenpersoon zijn medewerking verleent en deelneemt aan een organisatie die er de gewoonte van maakt om de bedenkelijke situatie waarin vluchtelingen verkeren, te misbruiken.

De artikelen 77*ter* tot en met 77*sexies* voorzien in verzwarende omstandigheden bij dit basismisdrijf.

5.

Beklaagden dienen zich allen te verantwoorden voor het misdrijf mensensmokkel in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data, met verzwarende omstandigheden ten aanzien van 36 minderjarige slachtoffers (tenlastelegging A) en 68 meerderjarige slachtoffers (tenlastelegging B).

De rechtbank kan op basis van het strafdossier niet met zekerheid vaststellen dat alle

slachtoffers die als minderjarig zijn weerhouden, ook effectief minderjarig waren. De rechtbank kan niet uitsluiten dat meerderjarige transmigranten bij controle voorhielden minderjarig te zijn, om op die manier het statuut van minderjarige vluchteling te verkrijgen en de daaraan verbonden voordelen. Het staat voor de rechtbank wel vast alle weerhouden personen slachtoffers zijn van mensensmokkel.

Om die reden vereenzelvigd de rechtbank de tenlasteleggingen A en Ben verwijst hier verder naar als de tenlastelegging A.

Schuldvraag eerste beklagde G. A.

6.

Eerste beklagde betwistte in zijn verklaringen steevast dat hij G. A. was en betrokken was bij mensensmokkel. Hij stelde een transmigrant te zijn die op eigen initiatief trachtte de oversteek te maken naar Engeland. Eerste beklagde kwam op de zitting van 2 juni 2020 terug op zijn eerdere verklaringen en erkende alsnog G. A. te zijn en mensen te hebben geholpen bij het ondernemen van smokkelpogingen. Hij verklaarde dat T. werkzaam was op de parking. Hij vroeg T. om hem te helpen de oversteek naar Engeland te maken. Op een bepaald ogenblik ging T. weg en toen hielp hij zelf andere migranten. Hij vroeg nooit geld, misschien als grapje, maar de transmigranten gaven hem spontaan een bedrag. Dat ging dat over 50 euro. Hij ontkende evenwel dat het zijn bedoeling was hierbij smokkelpraktijken uit te oefenen waarbij hij een leidinggevende functie op zich nam.

7.

In tegenstelling tot wat eerste beklagde voorhoudt staat het voor de rechtbank ontegensprekelijk vast dat hij de spilfiguur is bij de smokkelactiviteiten van de groep die actief was op de parking langs de E17 in Kalken. Dit blijkt uit de volgende elementen uit het strafdossier:

- het staat voor de rechtbank vast dat eerste beklagde de genaamde 'G. A.' betreft. De rechtbank verwijst hiervoor naar het gegeven dat T. S., S. A. en N. A. bij een fotovoorlegging eerste beklagde herkenden als 'G. A.'. Ook S. K. en B. S., eerste beklagde verbleef bij beide dames, herkenden hem als 'G. A.'. Op de zitting van 2 juni 2020 ontkende eerste beklagde trouwens niet langer 'G. A.' te zijn;
- uit de retrobevragingen van de diverse gsm-nummers die gelinkt werden aan eerste beklagde bleek dat hij zich herhaaldelijk 's nachts op de parking langs de E17 in Kalken bevond:
  - het nummer (...) werd aangetroffen op eerste beklagde tijdens een interceptie aan het station in Beervelde. Tijdens zijn arrestatie op 27 augustus 2019 was eerste beklagde eveneens in het bezit van dit nummer. Ook bleek uit de tapmaatregelen op het nummer van tweede beklagde en het nummer (...) dat eerste beklagde het nummer (...) gebruikte. Bovendien werd het nummer ook aangetroffen in de gsm-toestellen van geïntercepteerde transmigranten onder de naam 'G. A.o' (stuk 25). Dit nummer bevond zich vanaf mei 2019 herhaaldelijk 's nachts onder de mast die dekking geeft aan de parking E17 in Kalken (stuk 36);
  - het nummer (...) kon eveneens worden toegeschreven aan eerste beklagde (stuk 104). Dit nummer was vanaf januari 2019 actief en bevond zich in de periode van

- januari tot april 2019 's nachts enkele malen onder de mast die dekking geeft aan de parking E17 in Kalken (stuk 104);
- het nummer (...) was actief vanaf februari 2019 en bleek eveneens 's nachts te capteren onder de mast die dekking geeft aan de parking E17 in Kalken (stuk 104). Het staat zonder enige twijfel vast dat dit nummer door eerste beklagde werd gebruikt. De rechtbank verwijst hiervoor naar het feit dat dit nummer werd teruggevonden in de gsm's van onderschepte transmigranten onder de naam 'G. A.' of 'HO.';
- uit de tapmaatregel op het nummer (...) bleek dat er een beurtrol bestond tussen eerste en tweede beklagde om zich 's nachts naar de parking in Kalken te begeven om er smokkelactiviteiten uit te oefenen (stuk 25);
  - eerste beklagde werd tijdens een observatie in de nacht van 2 op 3 juli 2019 opgemerkt in het gezelschap van een groep transmigranten die zich van het station Gent-Sint-Pieters naar het station in Beervelde begaven (stuk 32). Uit de zendmastbepaling bleek dat het nummer (...) van G. A. die nacht gecapteerd werd onder de mast die dekking geeft aan de parking langs de E17 in Kalken;
  - vierde beklagde T. S. stelde in zijn verklaringen van 22 augustus 2019 en 2 december 2019 dat eerste beklagde een smokkelaar is en de baas was. Ook tweede beklagde, derde beklagde en vijfde beklagde stelden in hun verklaringen, waarbij ze zichzelf gedeeltelijk incrimineerden, dat eerste beklagde een smokkelaar is en als leider fungeerde;
  - uit de tapmaatregelen op het nummer (...) van eerste beklagde (proces-verbaal nr. 17184/2019 van 18 december 2019) blijkt de leidende rol van eerste beklagde in de smokkelactiviteiten op de parking. De rechtbank verwijst bij wijze van voorbeeld naar volgende gesprekken:
    - eerste beklagde geeft duidelijk instructies aan anderen, zo bepaalt hij hoeveel migranten er mogen worden opgeladen en in welke vrachtwagens dit moet gebeuren ((...));
    - eerste beklagde staat in voor het openen van de vrachtwagens waarin de transmigranten worden opgeladen (ID (...) en (...));
    - eerste beklagde aanziet zichzelf ook als leider van de smokkelbende: zo verwijst hij naar zichzelf als smokkelaar (ID (...)) en zegt hij in een gesprek op 8 augustus 2019 dat de parking van hem is (ID (...));
    - eerste beklagde ontvangt het geld van de transmigranten en is ook diegene die bepaalt hoeveel de transmigranten moeten betalen (ID (...), (...) en ID (...));
  - uit de tapmaatregelen op het nummer (...) van eerste beklagde bleek dat hij ook tijdens zijn opsluiting in het repatriëringscentrum (...) in (...) instructies gaf omtrent de wijze waarop de smokkelactiviteiten dienden te worden georganiseerd. De rechtbank verwijst bij wijze van voorbeeld naar volgende gesprekken:
    - in een gesprek van 27 juli 2019 hebben N. A. en eerste beklagde het over de prijsafspraken waarbij eerste beklagde stelde dat er niet minder dan 700 euro mag betaald worden (ID (...));
    - in een gesprek op 27 juli 2019 geeft eerste beklagde advies aan N. A.: hij stelt dat grote groepen migranten moeten worden opgesplitst en dat er aan nieuwe migranten 800 euro moet worden gevraagd (ID (...));
    - in een gesprek op 6 augustus 2019 tussen G. A. en N. A. wordt verwezen naar het feit dat een transmigrant liet weten dat hij slechts 500 euro kan

betalen voor de overtocht. G. A. is niet bereid om de transmigrant voor dergelijk bedrag te laten proberen (ID (...)).

De schuld van eerste beklaagde aan het (basis)misdrijf bedoeld in de tenlastelegging A is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen.

8.

De raadsman van eerste beklaagde stelde op de zitting van 2 juni 2020 dat voor eerste beklaagde slechts een incriminatieperiode vanaf 4 maart 2019 tot en met 22 augustus 2019 kan worden weerhouden. Uit de retrobevraging op de oproepnummers van eerste beklaagde zou moeten blijken dat eerste beklaagde zich voor het eerst op de parking in Kalken bevond in de nacht van 3 op 4 januari 2019. Op dat ogenblik had T. het volgens eerste beklaagde voor het zeggen op de parking en was eerste beklaagde er enkel aanwezig als transmigrant die de oversteek trachtte te maken. Na die nacht ging hij pas op 4 maart 2019 terug naar de parking.

Uit het strafdossier blijkt weliswaar dat ook T. aanvankelijk actief was op de parking maar de rechtbank twijfelt er niet aan dat eerste beklaagde reeds van bij de aanvang van de incriminatieperiode zoals weerhouden in de dagvaarding als smokkelaar actief was op de parking. De rechtbank verwijst hiervoor naar volgende elementen uit het strafdossier:

- vierde beklaagde stelde in zijn verklaring van 2 december 2019 dat eerste beklaagde samen met T. werkzaam was op de parking maar dat T. er op een bepaald ogenblik mee ophield;
- eerste beklaagde was gebruiker van diverse telefoonnummers. De rechtbank verwees hierboven al naar de telefoonnummers die eerste beklaagde frequent gebruikte. Daarnaast waren er ook nog andere telefoonnummers waarvan de onderzoekers het vermoeden hadden dat eerste beklaagde deze sporadisch gebruikte. Zo bleek dat eerste beklaagde minstens in februari 2019 gebruik maakte van het nummer (...) (stuk 104). Dit nummer werd in februari 2019 's nachts gecapteerd onder de mast van de parking in Kalken (stuk 104).

De rechtbank is dan ook van oordeel dat er geen enkele reden is om de incriminatieperiode in hoofde van eerste beklaagde te beperken. Zelfs indien zou blijken dat het oproepnummer van eerste beklaagde gedurende een bepaalde periode niet gecapteerd werd op de parking sluit dit volgens de rechtbank niet uit dat eerste beklaagde voor de integrale duur van de incriminatieperiode kan worden veroordeeld. In de dagvaarding wordt namelijk gesteld dat eerste beklaagde zich 'meermaals, op niet nader bepaalde data' schuldig maakte aan mensensmokkel.

9.

De raadsman van eerste beklaagde betwistte op de zitting van 2 juni 2020 het aantal slachtoffers in de dagvaarding. Er zou hierbij ten onrechte worden uitgegaan van het gegeven dat alle smokkelacties op de parking in Kalken langs de E17 gelinkt kunnen worden aan de smokkelbende van dit dossier. Volgens de raadsman van eerste beklaagde kan eerste beklaagde enkel verantwoordelijk worden gesteld voor de smokkelpogingen, en de daarbij horende slachtoffers, die op basis van het strafdossier aan eerste beklaagde kunnen worden gelinkt. Omdat het op basis van het strafdossier onmogelijk zou zijn om op die manier het exact aantal slachtoffers te gaan bepalen, is de raadsman van eerste beklaagde van oordeel

dat het aantal slachtoffers lastens eerste beklagde dient te worden herleid naar een niet nader te bepalen aantal slachtoffers.

Eerste beklagde vermeldde in een tapgesprek dat de parking van hem was. Het is uitgesloten dat smokkelaars van een andere groepering op diezelfde parking actief zouden zijn geweest. De rechtbank heeft hierboven vastgesteld dat er een beurtrol bestond tussen eerste en tweede beklagde om zich naar de parking te begeven. Zij waren diegenen die de smokkel organiseerden. Bijgevolg was eerste beklagde betrokken bij elke smokkelactiviteit op die parking ten aanzien van elk slachtoffer, ook als hij niet fysiek op de parking aanwezig was. De rechtbank wijst er trouwens op dat eerste beklagde ook tijdens zijn opsluiting in het repatriëringscentrum (...) in (...) duidelijk betrokken bleef bij de smokkelactiviteiten. Ook dan werd zijn oproepnummer uiteraard niet op de parking gecapteerd. De rechtbank is derhalve van oordeel dat eerste beklagde gelinkt kan worden aan alle slachtoffers waarvan het aantal door de rechtbank werd bepaald op 104.

Schuldvraag tweede beklagde N. A.

10.

Tweede beklagde ontkende aanvankelijk iedere betrokkenheid bij de smokkelactiviteiten maar legde dan toch (gedeeltelijke) bekentenissen af. Hij hield voor dat hij meewerkte onder druk van eerste beklagde G. A. en schrik had van hem. Hij benadrukte dat hij geen voordeel haalde uit de smokkelactiviteiten.

11.

De rechtbank twijfelt er niet aan dat tweede beklagde zich schuldig maakte aan het basismisdrijf mensensmokkel en verwijst hiervoor naar de verklaring die tweede beklagde op 9 december 2019 afgelegde. In deze verklaring erkende tweede beklagde dat er een beurtrol bestond tussen hem en G. A. om naar de parking te gaan. Hij erkende tevens dat hij hierbij ook instond voor het verdelen van de transmigranten in groepen, dat hij besliste welke transmigranten mochten opstappen en dat hij de vrachtwagens opende en sloot. Bovendien erkende tweede beklagde dat hij ook gelden ontving van transmigranten maar dat hij deze gelden niet voor zich hield maar enkel bewaarde.

De rechtbank verwijst daarnaast naar volgende elementen uit het strafdossier waaruit de schuld van tweede beklagde aan het basismisdrijf mensensmokkel eveneens blijkt:

- uit het onderzoek blijkt dat tweede beklagde gebruikt maakte van het nummer (...):
  - uit de retrobevraging en zendmastbepaling blijkt dat het nummer tijdens diverse nachten gecapteerd werd onder de zendmasten van de parking van de E17 in Kalken (stuk 21);
  - het nummer van tweede beklagde werd in de gsm's van diverse geïntercepteerde transmigranten, waaronder H. A., M. K. en F. A., teruggevonden bij de opgeslagen contacten. Uit de retrobevraging bleek dat er nachtelijke conversaties waren tussen tweede beklagde en F. A. (stuk 8);
  - op het ogenblik van zijn arrestatie op 22 augustus 2019 was tweede beklagde in het bezit van een gsm s. met d. sim met imeinnummers (...) en (...) (stuk 39). Het oproepnummer (...) was vanaf 13 januari 2019 gekoppeld aan dit gsm-toestel (stuk

- 21);
- uit de diverse tapmaatregelen in het dossier blijkt dat tweede beklaagde een actieve rol had binnen de activiteiten van de smokkelbende:
    - er bestond een beurtrol tussen eerste en tweede beklaagde om naar de parking te gaan (ID (...)). Uit deze beurtrol leidt de rechtbank af dat tweede beklaagde een bevoorrechte rol genoot binnen de smokkelbende en het vertrouwen had van eerste beklaagde om de activiteiten op de parking te coördineren. Het komt de rechtbank dan ook niet geloofwaardig voor dat tweede beklaagde dit enkel deed omdat hij onder druk stond van eerste beklaagde of schrik had van hem, zoals door zijn raadsman werd gesteld op de zitting van 2 juni 2020. Bovendien blijkt uit de tapmaatregelen dat tweede beklaagde zakgeld kreeg van eerste beklaagde voor zijn hulp en dat dit zakgeld soms 2.000 euro bedroeg (ID (...) en (...)) zodat het volstrekt ongeloofwaardig is dat tweede beklaagde louter meehielp uit angst voor eerste beklaagde;
    - tweede beklaagde stond in voor het opladen van de transmigranten en het sluiten van de vrachtwagens. De rechtbank verwijst bij wijze van voorbeeld naar volgende gesprekken:
      - in een gesprek op 27 juni 2019 stelt tweede beklaagde dat de 8 transmigranten die hij oplaadde Groot-Brittannië bereikten (ID (...));
      - uit een gesprek van 3 juli 2019 blijkt dat tweede beklaagde de laaddeuren van een vrachtwagen met een slot afsloot en dat de transmigranten dit slot daarna moeilijk open kregen (ID (...));
      - in een gesprek op 16 juli 2019 stelt tweede beklaagde tegen derde beklaagde dat hij transmigranten in 5 vrachtwagens oplaadde (ID (...));
    - tweede beklaagde ontving ook geld van de transmigranten (ID (...) en (...)). In een gesprek op 6 juli 2019 stelt tweede beklaagde dat hij 1.000 euro per transmigrant ontvangt en geld verstuurt naar zijn thuisland (ID (...)). De rechtbank wees er hierboven reeds op dat tweede beklaagde ook zakgeld ontving van eerste beklaagde voor zijn hulp. Hieruit blijkt volgens de rechtbank dat tweede beklaagde wel een persoonlijk (geldelijk) voordeel bewam voor zijn deelname aan de smokkelactiviteiten;
  - tweede beklaagde kwam tijdens de huiszoeking in de woning in de (...) in (...) ter plaatse. Tijdens een fouille werd op hem 700 euro aangetroffen. In de woning werd verder nog 4.450 euro aangetroffen in een rugzak en 1.250 euro in een jaszak. Vierde beklaagde stelde in zijn verklaring van 22 augustus 2019 dat deze bedragen toebehoorden aan tweede beklaagde. Tweede beklaagde bevestigde in zijn verklaring van 9 december 2019 dat hij gelden ontving van transmigranten en het geld in de woning van S. K. bewaarde; vierde beklaagde stelde in zijn verklaring bij de onderzoeksrechter en in zijn verklaring van 2 december 2019 dat tweede beklaagde betrokken was bij de smokkelactiviteiten en dat de taak van tweede beklaagde er onder meer in bestond om gelden te ontvangen en te bewaren. Ook derde beklaagde erkende in zijn verklaring van 4 december 2019, waarbij hij zichzelf incrimineerde, de rol van tweede beklaagde in de smokkelactiviteiten;
  - uit het onderzoek, onder meer de tapmaatregelen, bleek dat tweede beklaagde de smokkelactiviteiten verderzette na de arrestatie van eerste beklaagde G. A.:
    - uit een gesprek van 23 juli 2019 blijkt dat tweede beklaagde advies krijgt van eerste beklaagde omtrent de wijze waarom hij de migranten moet opsplitsen en het

- bedrag dat aan nieuwe migranten moet worden gevraagd (ID (...));
- tweede beklagde erkende in zijn verklaring van 9 december 2019 dat hij ook tijdens het verblijf van G. A. in het repatriëringscentrum (...) in Steenokkerszeel verder voor hem bleef werken omdat hij schrik had van G. A.. Ook op de zitting van 2 juni 2020 stelde de raadsman van tweede beklagde dat hij steevast handelde uit schrik. Uit de tapmaatregelen bleek evenwel dat tweede beklagde tot 2.000 euro zakgeld ontving van eerste beklagde zodat het voor de rechtbank niet aannemelijk is dat tweede beklagde de activiteiten louter verderzette uit schrik. Bovendien blijkt dat G. A. tweede beklagde begon te wantrouwen en het vermoeden had dat hij het geld van de transmigranten achterhield omdat het ontvangen bedrag niet strookte met de bedragen die ze normaal ontvingen (ID (...)). De rechtbank kan zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat tweede beklagde de arrestatie van eerste beklagde als een opportuniteit zag om de leidende rol van G. A. én het daarbij horende financieel voordeel over te nemen zodat er van enige schrik ten aanzien van G. A. geen sprake was;
  - zowel derde als vierde beklagde verklaarden dat tweede beklagde na de arrestatie van G. A. gelden ontving van de transmigranten en de zaak overnam.

De schuld van tweede beklagde aan het (basis)misdrijf bedoeld in de tenlastelegging A is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen.

12.

De rechtbank is van oordeel dat ook voor tweede beklagde het aantal slachtoffers dient te worden vastgesteld op 104. Zoals reeds aangehaald bestond er een beurtrol tussen eerste en tweede beklagde om zich naar de parking te begeven, tweede beklagde ontving ook bedragen van de transmigranten en ontving aanzienlijke bedragen zakgeld van eerste beklagde voor zijn aandeel in de smokkelactiviteiten. Bovendien trad tweede beklagde nog meer op de voorgrond toen eerste beklagde in het repatriëringscentrum (...) in (...) verbleef. Om deze redenen is de rechtbank van oordeel dat tweede beklagde aan alle smokkelpogingen op de parking kan gelinkt worden en de daarbij horende 104 geïdentificeerde slachtoffers.

Schuldvraag derde beklagde S. A.

13.

Derde beklagde ontkende steevast een smokkelaar te zijn. In zijn verklaring van 4 december 2019 stelde hij dat eerste en tweede beklagde smokkelaars zijn maar dat hij dit niet is. Hij erkende wel dat hij zijn contacten met eerste beklagde bewust verhoogde en deed alsof hij meehielp met de smokkelactiviteiten in de hoop zijn kans om op transport te worden geplaatst te verhogen. Ook op de zitting van 2 juni 2020 hield derde beklagde voor dat hij nooit meedeed aan illegale activiteiten.

14.

De rechtbank twijfelt er niet aan dat derde beklagde een actieve rol op zich nam bij de smokkelactiviteiten op de parking langs de E17 in Kalken en zich derhalve schuldig maakte aan het basismisdrijf mensensmokkel. De rechtbank verwijst hiervoor naar de volgende elementen uit het strafdossier:

- derde beklagde maakte gebruik van het nummer (...) gekoppeld aan het imeinummer (...). Hij erkende in zijn verklaring van 22 augustus 2019 dat hij gebruiker was van dit nummer. Uit de retrobevraging op dit nummer bleek dat derde beklagde 's nachts herhaaldelijk gecapteerd werd onder de zendmasten van de parking langs de E17 in Kalken (stuk 65). Bovendien werd het nummer ook aangetroffen in de gsm's van geïntercepteerde transmigranten, onder meer in de gsm van H. A. (stuk 20) en F. A. (stuk 8). Dit wijst er volgens de rechtbank duidelijk op dat derde beklagde een actieve rol speelde binnen de groep van smokkelaars en hiervoor rechtstreeks contact had met de transmigranten;
- uit de diverse tapmaatregelen in het dossier blijkt dat derde beklagde een actieve rol had binnen de activiteiten van de smokkelbende. In tegenstelling tot hetgeen derde beklagde voorhoudt is de rechtbank van oordeel dat derde beklagde hierbij effectief hulp verleende bij de smokkelactiviteiten en niet louter deed alsof:
  - uit gesprekken tussen eerste en derde beklagde op 18 juli 2019 (ID (...)) en 2 augustus 2019 (ID (...)) blijkt dat derde beklagde verslag uitbrengt aan eerste beklagde omtrent de smokkelactiviteiten van de afgelopen nacht. De rechtbank twijfelt er niet aan dat het relaas van derde beklagde in deze gesprekken strookt met de werkelijkheid en hij effectief instond voor het inladen van vrachtwagens;
  - in een gesprek van 8 augustus 2019 tussen eerste beklagde en 'Ya.' blijkt dat derde beklagde, samen met nog anderen, op de parking aanwezig is om de vrachtwagens te openen (ID (...)). Derde beklagde stelde in een gesprek later op die dag zelf tegen eerste beklagde dat hij die nacht twee vrachtwagens vulde met telkens 8 migranten (ID (...)). De rechtbank stelt vast dat uit deze gesprekken eveneens blijkt dat derde beklagde een actieve rol op zich nam binnen de smokkelbende door vrachtwagens te openen;
  - derde beklagde ontving daarnaast ook geld van de transmigranten en diende het geld ook bij te houden. De rechtbank verwijst hiervoor bij wijze van voorbeeld naar volgende gesprekken:
    - in een gesprek op 30 juli 2019 stelt derde beklagde dat de transmigranten hem niet op de parking mogen betalen (ID (...));
    - in een gesprek van op 1 augustus 2019 vraagt derde beklagde aan eerste beklagde om hem het nummer van vier nieuwe transmigranten te bezorgen zodat hij met hen kan afspreken om de betaling te regelen (ID (...));
    - uit een gesprek op 8 augustus 2019 tussen tweede en derde beklagde blijkt dat derde beklagde geld ontving van transmigranten en dat het ontvangen bedrag overeenstemde met het bedrag dat tweede beklagde was overeengekomen met de transmigranten (ID (...));
    - in een gesprek van 9 augustus 2019 laat derde beklagde aan eerste beklagde weten dat er een nieuwe transmigrant bij hem staat van wie hij geld ontving. De vrouw komt daarna ook aan de lijn en bevestigt aan eerste beklagde dat derde beklagde het geld ontving en natelde (ID (...));
    - uit een gesprek op 22 juli 2019 en 29 juli 2019 tussen eerste en tweede beklagde blijkt dat eerste beklagde wil dat het geld van de transmigranten tijdens zijn verblijf in (...) in bewaring wordt gegeven

aan derde beklagde (ID (...) en (...)). Dit blijkt eveneens uit een gesprek tussen eerste en derde beklagde op 28 juli 2019 (ID (...)). De rechtbank leidt hieruit af dat derde beklagde het volste vertrouwen genoot van eerste beklagde. Dit blijkt eveneens uit het gegeven dat derde beklagde tijdens de opsluiting van eerste beklagde in het repatriëringscentrum (...) in (...) bijna dagelijks telefonisch verslag uitbracht van de smokkelactiviteiten;

In tegenstelling tot hetgeen de raadsman van derde beklagde voorhield op de zitting van 2 juni 2020 bestond de taak van derde beklagde er niet enkel in om de ontvangen gelden van de transmigranten achteraf bij te houden maar ontving hij ook voorafgaandelijk aan het uitvoeren van de smokkelactiviteiten gelden van transmigranten. De rechtbank verwijst daarvoor naar de hierboven aangehaalde relevante tagesprekken. Uit deze handelingen blijkt onomstotelijk dat derde beklagde noodzakelijke hulp verleende aan de activiteiten van de smokkelbende;

- uit de tapmaatregelen blijkt tevens dat derde beklagde niet louter een onderdanige rol op zich nam in de smokkelbende. De rechtbank verwijst hiervoor bij wijze van voorbeeld naar volgende gesprekken:
  - in een gesprek op 18 juli 2019 bespreken eerste en derde beklagde de prijs die aan de transmigranten moet worden gevraagd. Derde beklagde stelt hierbij dat de transmigranten toch minstens 1.000 euro zouden moeten betalen (ID (...));
  - in een gesprek op 1 augustus 2019 laat derde beklagde aan eerste beklagde weten dat een groep Amharen op eigen houtje naar de parking ging. Derde beklagde stelt voor om hen te straffen door hen een week lang niet naar de parking te laten komen (ID(...));
- uit de observatie van 5 juli en 6 juli 2019 bleek dat derde beklagde zich vanuit de woning in de (...) in (...) naar het Maximiliaan Park begaf waar hij contact had met 3 mannen. Vervolgens begaf derde beklagde zich samen met deze mannen naar het Noordstation richting Gent en dan naar Beervelde. Onderweg werd de groep uitgebreid met nog meer transmigranten. Derde beklagde vergezelde de transmigranten nog steeds toen ze zich vanuit Beervelde te voet naar de parking in Kalken begaven. Hieruit blijkt voor de rechtbank duidelijk dat derde beklagde een actieve rol op zich nam en dat hij minstens op 5 en 6 juli 2019 instond voor het ronselen van transmigranten en de begeleiding naar de parking in Kalken. Zijn bewering dat hij ten aanzien van eerste beklagde maar deed alsof en hij in werkelijkheid geen actieve daden stelde is dan ook volstrekt ongeloofwaardig en strookt niet met de vaststellingen in het strafdossier;
- uit de uitlezing van de gsm van derde beklagde en de tapmaatregelen bleek dat derde beklagde in opdracht van eerste beklagde 21.000 Ethiopische Birr naar zijn thuisland overmaakte (stuk 97 en 112). Hieruit blijkt volgens de rechtbank niet enkel dat derde beklagde het volste vertrouwen genoot van eerste beklagde maar ook dat hij door de overdracht van de gelden die voortvloeiden uit de smokkelactiviteiten een actieve daad stelde en noodzakelijke hulp verleende bij de smokkelactiviteiten;
- tweede beklagde stelde in zijn verklaring van 9 december 2019, waarbij hij zichzelf incrimineerde, dat derde beklagde instond voor het openen en sluiten van vrachtwagens, op de uitkijk stond en de transmigranten stil hield. Hij bevestigde tevens dat derde beklagde gelden ontving van transmigranten en geld in bewaring hield.

Uit de hierboven aangehaalde elementen blijkt duidelijk dat derde beklagde gelden van transmigranten ontving en in bewaring hield voor eerste beklagde, transmigranten begeleidde naar de parking en vrachtwagens opende op de parking. De schuld van derde beklagde aan het (basis)misdrijf bedoeld in de tenlastelegging A is volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen.

15.

In ondergeschikte orde stelt derde beklagde dat er sprake is van dwang in de zin van artikel 71 van het Strafwetboek. Aangezien dit een schulduitsluitingsgrond betreft, zou hij moeten worden vrijgesproken. De mogelijke handelingen die hij alsnog zou gesteld hebben zou hij onder dwang hebben verricht. Deze dwang bestond uit de onmenselijke situatie waarin hij zich bevond. De enige oplossing op een beter bestaan was naar het Verenigd Koninkrijk gaan. Indien in deze omstandigheden bepaalde handelingen van hem werden geëist alvorens hij deze enige uitweg kon benutten, is er sprake van dwang die hij niet kon weerstaan. De raadsman van derde beklagde merkte op dat indien de gunsten die derde beklagde hierbij onder dwang verleende strafbaar zouden zijn, dit een ongelijkheid met zich brengt tussen hem en de behandeling van een slachtoffer die gunsten stelt overeenkomstig artikel 77quater, lid 1, 3bis° van de Vreemdelingenwet. De raadsman van derde beklagde was van oordeel dat hierover minstens een prejudiciële vraag dient te worden gesteld.

De rechtbank verwijst naar de conclusie van derde beklagde (neergelegd op 28 april 2020) en de toelichting op de zitting van 2 juni 2020 waaruit blijkt dat de asielaanvraag van derde beklagde in Duitsland geweigerd werd. Hij kwam vervolgens naar België met de bedoeling om naar Engeland te kunnen doorreizen. Derde beklagde diende zich neer te leggen bij de afwijzing van zijn aanvraag om op wettelijke wijze in Duitsland te kunnen verblijven. Hij besliste evenwel uit vrije wil om deze afwijzing te omzeilen door naar België te komen met de betrachting de oversteek naar Engeland te maken. Anders dan derde beklagde voorhoudt, was de overtocht naar het Verenigd Koninkrijk niet de enige uitweg. Derde beklagde bracht zichzelf vrijwillig in de situatie waarin hij besliste om mee te werken aan de smokkelactiviteiten van de bende die onder leiding van eerste beklagde actief was op de parking langs de E17. Hij kan zich dan ook niet beroepen op artikel 71 van het Strafwetboek.

Het staat vast dat derde beklagde niet onder dwang handelde maar integendeel uit vrije wil meewerkte met de smokkelbende. De rechtbank stelt verder nog vast dat er geen sprake was van een gezagsrelatie tussen eerste beklagde en derde beklagde. Dit blijkt uit de diverse gecapteerde telefoongesprekken. De rechtbank verwijst bij wijze van voorbeeld naar een gesprek tussen eerste en derde beklagde van 30 juli 2019 waarbij derde beklagde stelde dat de transmigranten hem niet langer op de parking mogen betalen. Uit een gesprek van 18 juli 2019 blijkt dan weer dat eerste en derde beklagde samen bespraken hoeveel de transmigranten dienden te betalen. Vermits derde beklagde niet kan worden aanzien als een slachtoffer dat gunsten verleende ten voordele van een personen die gezag over hem had, is de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk om uitspraak te doen. De rechtbank stelt de prejudiciële vraag om die reden niet.

16.

Wel stelt de rechtbank vast dat de rol van derde beklagde in de smokkelactiviteiten veel

beperkter was dan deze van eerste en tweede beklaagde. Derde beklaagde is geen organisator, en kan enkel worden veroordeeld voor de smokkelactiviteiten (en de daaraan gekoppelde slachtoffers) waarbij hij effectief was betrokken. Op basis van navolgend proces-verbaal 16322/2019 van 3 december 2019 (stuk 107) en de retrobevraging en zendmastbepaling op het oproepnummer 447450626534 (stuk 115) stelt de rechtbank vast dat derde beklaagde kan gelinkt worden aan 37 unieke slachtoffers. De rechtbank zal derde beklaagde bijgevolg veroordelen voor zijn betrokkenheid bij het smokkelen van 37 slachtoffers.

Schuldvraag vierde beklaagde T. S.

17.

Vierde beklaagde heeft in zijn verklaringen van meet af aan de rol van eerste en tweede beklaagde binnen de smokkelactiviteit geduid maar ontkende steevast dat hij daar ook enige rol in speelde. Hij ontkende niet dat hij de andere protagonisten kende en met bepaalde van hen samenwoonde maar ontkende hardnekkig enige betrokkenheid in de smokkelactiviteit en. Ook op de zitting van 2 juni 2020 hield vierde beklaagde zijn onschuld staande.

18.

Uit het strafdossier blijkt dat vierde beklaagde op diverse manieren kan gelinkt worden aan het milieu van de smokkelbende die actief was op de parking langs de E17. De rechtbank verwijst hiervoor naar volgende elementen uit het strafdossier:

- vierde beklaagde erkende in zijn verklaring van 22 augustus 2019 dat hij de gebruiker was van het oproepnummer (...). Dit oproepnummer werd 's nachts herhaaldelijk gecapteerd onder de masten die dekking verleenden aan de parking langs de E17 in Kalken. Vierde beklaagde was hierbij hoofdzakelijk in het gezelschap van tweede beklaagde;
- vierde beklaagde verbleef hoofdzakelijk bij S. K. in de (...) in (...). Tijdens de huiszoeking in deze woning op 22 augustus 2019 werd in zijn rugzak een bedrag van 4.450 euro teruggevonden. In een jas van vierde beklaagde werd dan weer 1.525 euro teruggevonden. Vierde beklaagde erkende dat dit zijn rugzak betrof maar hield voor dat het geld van tweede beklaagde was. Uit het onderzoek is gebleken dat tweede beklaagde gelden ontving van transmigranten én de gelden in de woning van S. K. bewaarde;
- bij de uitlezing van de gsm van vierde beklaagde werden twee filmpjes teruggevonden waarop eerste beklaagde te zien is terwijl hij (grote) geldbedragen telt (stuk 81 en 102). De stem die op het filmpje te horen was en meetelde bleek van vierde beklaagde te zijn. Volgens vierde beklaagde filmde hij dit in opdracht van eerste beklaagde. Hij erkende dat hij wist dat dit geld afkomstig was van de smokkelactiviteiten.

De telefoon van vierde beklaagde werd niet afgeluisterd. Er werden twee gesprekken met hem gecapteerd op oproepnummers van medebeklaagden. Deze gesprekken laten uitschijnen dat vierde beklaagde bij de smokkel was betrokken, zonder dat hierover evenwel zekerheid bestaat.

Uit dit alles blijkt dat vierde beklaagde zijdelings was betrokken bij de smokkelbende. Het is

echter niet voldoende zeker dat hij hierbij ook zelf deelnemingsdaden stelde in de zin van artikel 66 of 67 van het Strafwetboek, minstens bestaat hierover gereede twijfel. De twijfel die hierover bestaat moet vierde beklaagde ten goede komen zodat de rechtbank hem zal vrijspreken voor de feiten van de tenlastelegging A.

Schuldvraag vijfde beklaagde K. W.

19.

Vijfde beklaagde stelde in zijn verklaring van 27 augustus 2019 dat hij de andere protagonisten in het dossier kende maar dat zij een vriendengroep zijn die elkaar op de parking helpen om in een vrachtwagen te gaan. In zijn verklaring bij de onderzoeksrechter erkende hij dat eerste beklaagde een smokkelaar was maar hij bleef erbij dat hij daar niets mee te maken had. Vijfde beklaagde werd door de onderzoeksrechter vrijgelaten en in oktober 2019 gerepatriëerd naar Zwitserland. Op de zitting van 2 juni 2020 liet vijfde beklaagde verstek.

20.

Uit het strafdossier blijkt afdoende dat ook vijfde beklaagde zich bezig hield met het smokkelen van transmigranten vanaf de parking langs de E17 in Kalken. De rechtbank verwijst hiervoor naar volgende elementen:

- uit het onderzoek blijkt dat vijfde beklaagde gebruik maakte van het nummer (...). Vijfde beklaagde erkende in zijn verklaring van 27 augustus 2019 dat hij de gebruiker was van dit nummer:
  - dit nummer werd in de gsm van diverse geïntercepteerde transmigranten teruggevonden, onder meer in het gsm-toestel van F. A.;
  - uit de retrobevraging en zendmastbepaling bleek dat vijfde beklaagde zich vanaf januari 2019 's nachts herhaaldelijk bevond onder de masten die dekking geven aan de parking langs de E17 in Kalken (proces -verbaal nr. 16844/2019 van 12 december 2019 - stuk 114). Ook diverse andere protagonisten in dit dossier capteerden op die ogenblikken onder dezelfde mast;
- uit de diverse tapmaatregelen in dit dossier blijkt de rol van vijfde beklaagde in de smokkelbende:
  - vijfde beklaagde fungeerde als tussenpersoon tussen de transmigranten en de smokkelbende. De rechtbank verwijst hiervoor bij wijze van voorbeeld naar een gesprek tussen vijfde beklaagde en 'Obama' waarbij vijfde beklaagde stelt dat hij zal vragen of 'Obama' die avond mee mag om te proberen (ID (...)). Daarna belt vijfde beklaagde met tweede beklaagde om bevestiging te krijgen dat de man mag meegaan (ID (...));
  - vijfde beklaagde stond daarnaast tevens in voor het openen van de vrachtwagens. De rechtbank verwijst hiervoor bij wijze van voorbeeld naar een gesprek op 8 augustus 2019 tussen G. A. en 'Ya.' waarbij G. A. vraagt wie op de parking aanwezig is om de vrachtwagens te openen. 'Ya.' verwijst hierbij onder meer naar vijfde beklaagde ('Ni.') (ID(...));
  - in een gesprek op 27 juli 2019 tussen G. A. en een vriendin van hem omschrijft de vrouw vijfde beklaagde als een helper van tweede beklaagde (ID (...));

- vierde beklagde stelde in zijn verklaring van 2 december 2019 dat vijfde beklagde geen smokkelaar is maar dat hij wel naar de parking ging om te helpen om de vrachtwagens te openen. Dit werd bevestigd door derde beklagde die op 4 december 2019 verklaarde dat vijfde beklagde soms meeging naar de parking en misschien hielp om de vrachtwagens te openen. Tweede beklagde stelde in zijn verklaring van 9 december 2019, waarbij hij zichzelf deels incrimineerde, dan weer dat vijfde beklagde soms een groep migranten naar de vrachtwagens bracht of op de uitkijk stond. Hieruit blijkt volgens de rechtbank duidelijk dat vijfde beklagde noodzakelijke hulp verleende aan de smokkelbende bij het uitoefenen van de smokkelactiviteiten;
- uit een observatie van 5 op 6 juni 2019 blijkt dat vijfde beklagde, samen met derde beklagde, een groep transmigranten begeleidde naar de parking in Kalken.

De schuld van vijfde beklagde aan het (basis)misdrijf bedoeld in de vereenzelvigde tenlastelegging Ais volgens de rechtbank zonder enige twijfel bewezen.

21.

De rechtbank stelt vast dat de rol van vijfde beklagde in de smokkelactiviteiten veel beperkter was dan deze van eerste en tweede beklagde. Vijfde beklagde is geen organisator, en kan enkel worden veroordeeld voor de smokkelactiviteiten (en de daaraan gekoppelde slachtoffers) waarbij hij effectief was betrokken. Op basis van navolgend proces-verbaal 16322/2019 van 3 december 2019 (stuk 107) en de retrobevraging en zendmastbepaling op het oproepnummer (...) (stuk 114) is de rechtbank van oordeel dat vijfde beklagde kan gelinkt worden aan 26 unieke slachtoffers. De rechtbank zal vijfde beklagde dan ook slechts veroordelen voor zijn betrokkenheid bij het smokkelen van 26 slachtoffers.

3.3.4 Met betrekking tot de verzwarende omstandigheden

3.3.4.1 Algemeen

22.

In de (vereenzelvigde) tenlastelegging A worden de volgende verzwarende omstandigheden vermeld:

- het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van minderjarigen;
- het leven van het slachtoffer werd opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar gebracht;
- van de betrokken activiteit werd een gewoonte gemaakt;
- het betrof een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.

3.3.4.2 Minderjarigheid

23.

Eerste, tweede en derde beklagden betwisten de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van minderjarigen. Volgens hen is het niet duidelijk op welke manier deze minderjarige slachtoffers werden geïdentificeerd en kunnen de

geboortedata van de transmigranten zoals vermeld in de processen-verbaal niet worden gecontroleerd. Volgens hen dringt de vrijspraak voor de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van minderjarigen zich dan ook op.

24.

Uit het proces-verbaal nr. 16322/2019 van 3 december 2019 (stuk 107) en het proces-verbaal nr. 1212/2020 van 27 januari 2020 moet blijken dat er ook minderjarige slachtoffers werden gesmokkeld. De minderjarigheid van de slachtoffers moet blijken uit hun geboortedatum die in deze oplijsting wordt vermeld. Er waren geen kleine kinderen bij de gecontroleerde personen. Het is onduidelijk op welke basis de onderzoekers de minderjarigheid weerhielden. Er kan niet worden uitgesloten dat zij hierbij enkel voortgingen op de verklaringen van de slachtoffers. In die omstandigheden stelt de rechtbank vast dat zij niet met zekerheid kan bepalen dat één van deze slachtoffers ook effectief minderjarig was. Om deze reden zal de rechtbank beklagden vrijspreken voor de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf ten aanzien van minderjarigen werd gepleegd.

3.3.4.3 Het leven van slachtoffers werd in gevaar gebracht

25.

In de dagvaarding wordt ook de verzwarende omstandigheid vermeld dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht.

Beklaagden plaatsten de transmigranten op de parking in Kalken in de laadruimte van koelwagens en bulkwagens, zonder medeweten van de vrachtwagenchauffeurs. Het is duidelijk dat dergelijk transport niet zonder gevaar is, aangezien de illegalen tussen de lading zitten en deze ingeval van noodstop of een verkeersongeval kan verschuiven. De koelwagens werden dan weer gebruikt omdat de controle hierop minder groot was. Het gevaar voor de slachtoffers nam hierdoor alleen maar toe: de temperaturen waren volstrekt ongeschikt en zelfs ronduit gevaarlijk en de zuurstof was beperkt, met verstikkingsgevaar tot gevolg. Daarenboven werden ook tijdens de hittegolf in de zomer van 2019 diverse smokkelpogingen ondernomen. Het plaatsen van transmigranten in afgesloten vrachtwagens bij extreme temperaturen verhoogt het verstikkingsgevaar.

Het staat vast dat bij de smokkelactiviteiten gebruik werd gemaakt van koeltransporten. De rechtbank verwijst hiervoor bij wijze van voorbeeld naar een gesprek op 3 juli 2019 tussen tweede beklagde en 'B. H.' waarbij tweede beklagde stelde dat hij eergisteren 16 migranten inlaadde in een koelwagen (ID (...)). Het gebruik van koeltransporten door de smokkelbende staat voor de rechtbank dan ook onomstotelijk vast.

Het staat voor de rechtbank daarnaast ook vast dat de smokkelpogingen ook tijdens de hittegolf onverhinderd plaatsvonden niettegenstaande dit heel wat risico's met zich bracht voor de transmigranten. De rechtbank verwijst hiervoor bij wijze van voorbeeld naar een gesprek op 23 juli 2019 tussen eerste en tweede beklagde waarbij tweede beklagde zich vragen stelt omtrent het opladen van transmigranten met het warme weer (ID (...)). Uit de tapmaatregelen en de retrobevraging (stuk 113) blijkt dat tweede beklagde, ondanks zijn eerdere bedenkingen, die avond en de daaropvolgende dag toch naar de parking ging om te proberen transmigranten in te laden. In zijn verklaring van 9 december 2019 erkende tweede

beklaagde dat hij ook tijdens de hittegolf in opdracht van eerste beklagde naar de parking ging.

De condities waaronder de bende werkte, o.a. door het gebruik van koeltransporten en het verderzetten van de activiteiten tijdens de hittegolf, was door alle individuele leden gekend en aanvaard. Bijgevolg is de omstandigheid dat bij de smokkel het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, bewezen ten aanzien van elk van hen.

3.3.4.4 Gewoonte en criminele organisatie

26.

Het openbaar ministerie vermeldt ook de verzwarende omstandigheden dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en dat het hier een criminele organisatie betrof. Eerste en derde beklagde zijn van oordeel dat er in casu geen sprake is van een criminele organisatie maar van een vereniging. Tweede beklagde gedroeg zich hieromtrent naar de wijsheid van de rechtbank.

27.

Criminele organisaties zijn complexer dan de bendes zoals omschreven in artikel 322 van het Strafwetboek. Ze zijn beter gestructureerd en hebben nationale/internationale vertakkingen. Dat men bij de criminele organisaties spreekt van een gestructureerde vereniging houdt wellicht, in vergelijking met de bendevorming, een kwestie van gradatie in. Hun structuur is meer bestendig en ze plegen meer systematisch misdrijven. De criminele organisatie moet uit meer dan twee personen bestaan, wat niet vereist is bij bendevorming. Terwijl bij bendevorming in hoofde van alle leden de persoonlijke intentie om misdrijven te plegen aanwezig moet zijn en ieder lid zich persoonlijk wil verrijken, heeft de criminele organisatie een complexere, beter georganiseerde en meer bestendige structuur waarbinnen zowel legale als illegale activiteiten kunnen plaatsvinden en waar niet alle leden noodzakelijk de bedoeling hebben persoonlijk mee te werken aan het plegen van de misdrijven, maar wel op één of andere wijze bijdragen tot de onwettige finaliteit van de organisatie. (zie ook M. D. S. en M. T., Bendevorming en criminele organisaties in X., Strafrecht en strafvordering. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, 1-31p.21)

28.

De rechtbank is van oordeel dat er in casu sprake is van een vereniging en niet van een criminele organisatie.

Om te kunnen besluiten dat het misdrijf uit paragraaf 1 of paragraaf 1bis een daad van deelneming aan de bedrijvigheid van een vereniging betreft, zal het bestaan van een groepering moeten worden vastgesteld, evenals het georganiseerde karakter van die vereniging en de bewuste wil van de dader om van de georganiseerde groep lid te zijn. Het is van geen enkel belang of de schuldige de hoedanigheid van leidende persoon heeft of niet. Het aantal personen dat tot de groepering behoort, is evenmin een doorslaggevend criterium. Ieder bendelid dient ook niet noodzakelijk op de hoogte te zijn van de volledige samenstelling of organisatie van de bende (zie in die zin W., G., Mensenhandel: artikel 77bis Vreemdelingenwet, in X., Strafrecht en strafvordering. Artikelsgewijze commentaar met

overzicht van rechtspraak en rechtsleer, p. 20).

De dadergroep in deze zaak kende geen internationale vertakkingen. Het is bovendien duidelijk dat iedere protagonist de intentie had misdrijven te plegen en hierbij zijn eigen voordeel nastreefde. Leidersfiguren, zoals eerste beklagde, handelden louter met winstbejag terwijl anderen dan weer meewerkten om op die manier hun eigen oversteek naar Engeland te garanderen.

Om deze redenen heromschrijft de rechtbank de verzwarende omstandigheid van de criminele organisatie naar de verzwarende omstandigheid van vereniging zoals voorzien in artikel 77quater, 7° Vreemdelingenwet:

"met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet."

29.

Het is duidelijk dat beklagden in vereniging handelden: individueel smokkelen is onmogelijk. Mensensmokkel is immers teamwerk en elk van de beklagden had een specifieke rol in het systeem, als wachter (uitkijk), uitvoerder of begeleider, met een gezamenlijk doel: zo veel mogelijk transmigranten aan boord van een vrachtwagen smokkelen om zo geld te verdienen. Iedereen was meerdere nachten actief. Beklagden hadden van smokkelen bovendien een gewoonte gemaakt.

De vereniging waar beklagden deel van uitmaakten is duidelijk gestructureerd en bestaat uit meer dan twee personen. Het oogmerk van de organisatie was mensensmokkel, inzonderheid het smokkelen van illegalen tegen betaling. Er was een duidelijke hiërarchie en taakverdeling en het aantal gesmokkelden is groot, hetgeen de routine van beklagden aantoont.

Aan de top van de vereniging stond eerste beklagde die de begunstigde was van de geldsommen die de transmigranten dienden te betalen. Net onder eerste beklagde stond tweede beklagde die een beurtrol had met eerste beklagde om 's nachts naar de parking in Kalken te gaan. Na de opsluiting van eerste beklagde in het repatriëringscentrum (...) in (...) nam tweede beklagde de leidende rol van eerste beklagde over. Tweede beklagde bleef evenwel nauw contact onderhouden met eerste beklagde. Uit het dossier blijkt evenwel dat eerste beklagde stilaan argwaan kreeg en hij tweede beklagde stilaan minder vertrouwde. Als gevolg hiervan klom derde beklagde iets hoger in de hiërarchie. Daar waar derde beklagde aanvankelijk slechts een bevoorrechte transmigrant was, kreeg hij steeds meer verantwoordelijkheid. Zo mocht hij in opdracht van eerste beklagde gelden ontvangen van de transmigranten en deze gelden in bewaring houden. Vijfde beklagde fungeerde als tussenpersoon: hij was voornamelijk een helper van tweede beklagde op de parking. Zijn hulp was onontbeerlijk en hij wist zeer goed waar ze mee bezig waren.

Ook de verzwarende omstandigheden dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en dat de smokkel in vereniging werd gepleegd, zijn dus bewezen, ten aanzien van elk van hen.

30.

Samenvattend gesteld zijn de verzwarende omstandigheden dat bij de smokkel het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en dat de smokkel in vereniging gebeurde, bewezen in hoofde van eerste, tweede, derde en vijfde beklaagde. De rechtbank zal eerste, tweede, derde en vijfde beklaagde evenwel vrijspreken van de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van minderjarigen.

3.3.5 Criminele organisatie (tenlastelegging C en D)

3.3.5.1 Algemeen

31.

Eerste beklaagde wordt vervolgd als leidend persoon van een criminele organisatie (art. 324bis en art. 324ter, § 4 van het Strafwetboek) (tenlastelegging C).

Tweede, derde, vierde en vijfde beklaagde worden vervolgd om deel uit te maken van een criminele organisatie (art. 324bis en art. 324ter §1 van het Strafwetboek) (tenlastelegging D).

32.

De rechtbank heeft hierboven al vastgesteld dat de organisatie waarin beklaagden opereerden niet kan worden aanzien als een criminele organisatie maar als een vereniging.

De rechtbank verwijst naar hetgeen hieromtrent hoger werd uiteengezet bij de bespreking van de verzwarende omstandigheden bij het misdrijf mensensmokkel. Om deze redenen heromschrijft de rechtbank de tenlasteleggingen C en D als volgt:

"C. aanstoker tot, hoofd van of bevelvoerder in een vereniging opgericht om op personen of eigendommen misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting, opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar of een langere termijn staat, namelijk mensensmokkel met verzwarende omstandigheden (art. 322 en 323 lid 1 van het Strafwetboek)

te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data door G. A..

D. deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn, namelijk mensensmokkel met verzwarende omstandigheden (art. 322, 323 lid 1 en 324 lid 1 en 2 van het Strafwetboek).

te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data door N. A., S. A., T. S. en K. W.."

33.

Derde beklaagde verzocht de rechtbank om een prejudiciële vraag te stellen omtrent het

verschil in strafbaarstelling tussen de verzwarende omstandigheid van de criminele organisatie zoals voorzien in artikel 77quinquies, lid 1, 2° van Vreemdelingenwet en de tenlastelegging van criminele organisatie zoals voorzien in artikel 324ter van het Strafwetboek.

De rechtbank heeft zowel de verzwarende omstandigheid bij de mensensmokkel als de tenlasteleggingen C en D heromschreven naar bendevoorming. De prejudiciële vraag is niet onontbeerlijk om uitspraak te doen, vermits de aanwezigheid van de andere verzwarende omstandigheden bij mensensmokkel op zichzelf genomen elk ook aanleiding geven tot de strafverzwaring van artikel 77quater van de Vreemdelingenwet. De rechtbank stelt de prejudiciële vraag om die reden niet.

3.3.5.2 Tenlastelegging C (zoals heromschreven)

34.

Eerste beklagde betwist dat hij als leider van de vereniging kan worden gezien.

De rechtbank twijfelt er evenwel niet aan dat eerste beklagde de leider van de smokkelbende was. Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat eerste beklagde aan de top stond van de vereniging, hij was de onbetwistbare leider. De andere beklagden in dit dossier duiden eerste beklagde ook allen aan als de grote smokkelaar. Ook tijdens de opsluiting van eerste beklagde in het repatriëringscentrum (...) in (...) hield hij dagelijks contact met de anderen om op de hoogte te blijven van de activiteiten van de smokkelbende en was hij nog steeds diegene die bepaalde wat moest gebeuren en door wie. De gelden die de transmigranten aan de tussenpersonen betaalden, ook tijdens het verblijf van eerste beklagde in (...), waren voor eerste beklagde bestemd en werden door anderen voor hem in bewaring gehouden. De rechtbank verwijst voor het overige naar hetgeen hierboven werd uiteengezet bij de beoordeling van schuld van eerste beklagde aan de vereenzelvigde tenlastelegging A.

De schuld van eerste beklagde aan de feiten van de tenlastelegging C (zoals heromschreven) staat dan ook vast en de rechtbank zal hem hiervoor veroordelen.

3.3.5.3 Tenlastelegging D (zoals heromschreven)

35.

De rechtbank heeft hierboven al vastgesteld dat tweede, derde en vijfde beklagde bij de mensensmokkel in vereniging handelden, waarin elk van hen een specifieke rol vervulde. Het staat bijgevolg vast dat zij allen wetens en willens deel uitmaakten van een vereniging opgericht om misdaden te plegen op personen waarop opsluiting van 10 tot 15 jaar is gesteld, namelijk mensensmokkel met verzwarende omstandigheden.

Schuldvraag tweede beklagde N. A.

36.

Tweede beklagde stond in de hiërarchie van de vereniging net onder eerste beklagde. Er bestond een beurtrol tussen eerste en tweede beklagde om 's nachts naar de parking te gaan. Tijdens de opsluiting van eerste beklagde in (...) nam tweede beklagde de taken van eerste

beklaagde over maar tweede beklagde diende hierbij nog steeds de instructies van eerste beklagde op te volgen. Tweede beklagde stond daarnaast ook in voor het openen van de vrachtwagens en het ontvangen van gelden van transmigranten. Tweede beklagde wordt dan ook schuldig bevonden aan het feit van de tenlastelegging D (zoals heromschreven).

Schuldvraag derde beklagde S. A.

37.

Derde beklagde stond aanvankelijk enkel in voor het ronselen en het begeleiden van de transmigranten naar de parking in Kalken. Na de opsluiting van eerste beklagde in (...) kreeg derde beklagde steeds meer vertrouwen van eerste beklagde: zo mocht derde beklagde ook gelden ontvangen van de transmigranten en deze gelden in bewaring houden, derde beklagde kreeg ook de opdracht van eerste beklagde om gelden naar het buitenland te verzenden. Derde beklagde wordt dan ook schuldig bevonden aan het feit van de tenlastelegging D (zoals heromschreven).

Schuldvraag vierde beklagde T. S.

38.

De rechtbank sprak vierde beklagde hierboven reeds vrij voor de feiten van de tenlastelegging A. Om dezelfde redenen zal de rechtbank vierde beklagde ook vrijspreken voor de feiten van de tenlastelegging D (zoals heromschreven).

Schuldvraag vijfde beklagde K. W.

39.

Vijfde beklagde fungeerde eveneens als tussenpersoon en helper op de parking. Zo hielp hij mee om vrachtwagens te openen. Vijfde beklagde wordt ook schuldig bevonden aan de feiten van de tenlastelegging D (zoals heromschreven).

3.3.6 Beschadiging van stedelijke of landelijke afsluitingen (tenlastelegging E)

40.

Beklaagden dienen zich daarnaast tevens te verantwoorden voor het opzettelijk beschadigen van de afsluiting op de parking langs de E17 in Kalken en dit in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019.

41.

De raadsman van tweede beklagde stelde op de zitting van 2 juni 2020 dat dit misdrijf inmiddels is verjaard.

Eerste, derde en vierde beklagden betwisten deze tenlastelegging en zijn van oordeel dat er in het strafdossier onvoldoende objectieve bewijzen zijn waaruit moet blijken dat zij verantwoordelijk zijn voor de beschadiging aan de afsluiting van de parking.

42.

De feiten zoals omschreven onder de tenlastelegging E betreffen overtredingen die principieel

verjaren na verloop van 6 maanden. Indien bewezen, zijn de aan beklaagden ten laste gelegde feiten onderling verbonden door eenheid van opzet, zodat ze samen één voortgezet misdrijf uitmaken. Bij het beoordelen van de verjaring bij voortgezette misdrijven moet een drievoudige regel in acht genomen worden: (1) de verjaringstermijn neemt een aanvang vanaf het laatste feit dat bewezen wordt verklaard en dat door eenheid van opzet met de andere feiten is verbonden, (2) tussen de verschillende feiten die samen het voortgezet misdrijf uitmaken mag geen periode verlopen die gelijk is aan of langer is dan de toepasselijke verjaringstermijn, (3) bij de beoordeling behoudt elk feit zijn eigen verjaringstermijn.

De verjaring van de strafvordering voor het misdrijf bedoeld in de tenlastelegging E vatte aan op datum van de laatste bewezen smokkelactiviteit, te weten 22 augustus 2019. De verjaring van de strafvordering werd vervolgens gestuit op 11 december 2019, door het herverhoor van eerste beklagde. Bijgevolg is het misdrijf bedoeld in de tenlastelegging E nog niet verjaard.

43.

Uit het strafdossier blijkt dat de afsluitingen op de parking langs de E17 in Kalken herhaaldelijk werden beschadigd:

- uit de verklaring van D. P., manager van S. B., blijkt dat de afsluitingen van de beveiligde vrachtwagenparking langs de E17 in Kalken in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019 herhaaldelijk werden beschadigd. De rechtbank verwijst hiervoor naar het fotodossier zoals gevoegd aan het proces-verbaal 837/2019 van 30 augustus 2019;
- tijdens een observatie op 13 en 14 mei 2019 stelden de onderzoekers vast dat de smokkelaars en transmigranten zich via een loshangend paneel naar de parking begaven;
- tijdens een observatie op 28 en 29 mei 2019 stelden de onderzoekers vast dat drie personen een draadpaneel van de afgesloten parking losbeukten om zich op die manier naar de parking te kunnen begeven.

De rechtbank stelt vast dat het strafdossier geen verdere gegevens bevat waaruit de identiteit moet blijken van de personen die de afsluiting tijdens de observatie van 28 op 29 mei 2019 losbeukten of op andere ogenblikken tijdens de incriminatieperiode zoals weerhouden in de dagvaarding.

Aan te nemen valt dat beklaagden de beschadigingen toebrachten. De parking was immers 'van hen'. De rechtbank kan deze misdrijven echter niet zonder meer toerekenen aan elk van de beklaagden. Evenmin kan de rechtbank met zekerheid bepalen welke beklagde deze beschadigingen aanbracht. Het gevolg hiervan is dat de rechtbank beklaagden moet vrijspreken voor de feiten van de tenlastelegging E.

3.4 Straftoemeting

1.

De in hoofde van beklaagden bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten samen bij toepassing van artikel 65 eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden

opgelegd, als volgt:

- voor eerste beklaagde G. A. voor de feiten van de tenlasteleggingen A en C (zoals heromschreven);
- voor tweede beklaagde N. A. voor de feiten van de tenlasteleggingen A en D (zoals heromschreven);
- voor derde beklaagde S. A. voor de feiten van de tenlasteleggingen A en D (zoals heromschreven);
- voor vijfde beklaagde K. W. voor de feiten van de tenlasteleggingen A en D (zoals heromschreven).

2.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover door de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

3.

De bewezen verklaarde feiten zijn zeer ernstig. Eerste beklaagde is een niets ontziende mensensmokkelaar. Zijn enige doel en bekommernis is om op de kap van sukkelaars zoveel mogelijk geld te verdienen. De hulp van alle beklaagden was evenwel onontbeerlijk: zonder hen kon hij niet in zijn opzet slagen. Zij kunnen zich daarbij niet verschuilen achter hun eigen moeilijke en precaire situatie. Zij dienden als geen ander beter te begrijpen dat dit louter uitbuiting is van mensen die het al bijzonder moeilijk hadden .

Beklaagden werken de verdere uitbuiting van hen die op zoek zijn naar betere leefomstandigheden in de hand. In het land waar zij uiteindelijk stranden, wacht de slachtoffers vaak enkel een leven in de illegaliteit en uiterste marginaliteit, hetgeen onmiskenbaar een negatieve impact heeft op het economisch bestel (zwartwerk) en de Schatkist. Ook de arbeidsmarkt wordt verstoord en het asiel- en vreemdelingenbeleid wordt ondergraven.

Tegen dergelijk maatschappelijk destabiliserend crimineel gedrag, dat getuigt van een gewetenloze en uiterst verwerpelijke mentaliteit, dient ter bescherming van de maatschappij in het algemeen en ter bescherming van de illegalen en het ter zake gevoerde beleid in het bijzonder, hard te worden opgetreden. De daders van dergelijke feiten dienen te beseffen dat hun praktijken niet worden getolereerd en dienen stil te staan bij de gevolgen van hun verwerpelijk gedrag.

Straftoemeting eerste beklaagde G. A.

4.

Eerste beklaagde is 21 jaar oud. Hij verblijft sinds januari 2019 in België. Voorheen verbleef hij eerst in Frankrijk. Het was zijn bedoeling om naar Engeland te gaan. Op de zitting van 2 juni

2020 stelde hij dat het zijn intentie is om na zijn vrijlating terug naar Duitsland te gaan.

Hij heeft in België een blanco strafregister. Eerste beklaagde beschikt echter niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

De raadsman van eerste beklaagde verzocht de rechtbank om bij de straftoemeting rekening te willen houden met het blanco strafverleden van eerste beklaagde, de lange duur van de voorlopige hechtenis en het gegeven dat hij uiteindelijk toch gedeeltelijke bekentenissen aflegde.

Eerste beklaagde stond aan de top van de vereniging en gebruikte diverse tussenpersonen om de smokkelactiviteiten te kunnen organiseren. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met deze elementen en met zijn leidende positie binnen de organisatie.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten, met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een substantiële hoofdgevangenisstraf van ZES JAAR en een geldboete (104 x 1.000,00 euro per slachtoffer= 104.000 euro) op te leggen met betrekking tot de feiten als omschreven onder de tenlasteleggingen. De geldboete wordt deels met uitstel verleend. Aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel is voldaan. Eerste beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking. Hij moet weten dat dit een gunst is, die kan worden herroepen wanneer hij nieuwe misdrijven pleegt. Hopelijk werkt deze gedachte preventief.

Eerste beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting tweede beklaagde N. A.

5.

Tweede beklaagde houdt voor geboren te zijn in 2003 hetgeen zou betekenen dat hij momenteel 17 jaar is en dus minderjarig. De rechtbank wijst erop dat er tijdens het onderzoek een botscan werd uitgevoerd bij tweede beklaagde waaruit blijkt dat tweede beklaagde wel meerderjarig is (stuk 63).

Tweede beklaagde verblijft sinds begin 2019 in België en had de intentie om naar Engeland te gaan. Op de zitting van 2 juni 2020 stelde hij dat hij niet langer de intentie heeft om naar Engeland te gaan maar dat hij asiel wenst aan te vragen in België.

Tweede beklaagde heeft in België een blanco strafregister. Tweede beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

De raadsman van tweede beklaagde verzocht de rechtbank om het effectief gedeelte van de op te leggen straf te beperken tot de reeds ondergane voorhechtenis en het overige deel van

de straf met uitstel te omkleden.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn rol binnen de organisatie: tweede beklagde stond in de hiërarchie van de bende net onder eerste beklagde en nam een leidende rol op zich bij het uitvoeren van de smokkelpogingen op de parking: hij verdeelde de groepen, hij opende de vrachtwagens en besliste hoeveel transmigranten mochten opstappen. Tijdens de opsluiting van eerste beklagde in het repatriëringscentrum nam tweede beklagde zijn taak over waardoor hij een nog grotere rol speelde in de activiteiten van de smokkelbende.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten, de persoonlijkheid van deze beklagde en zijn rol in het gebeuren, gaat de rechtbank niet in op het verzoek van tweede beklagde om het effectief gedeelte van de op te leggen gevangenisstraf te beperken tot de reeds ondergane hechtenis. De rechtbank acht het passend om hem een effectieve gevangenisstraf van VIJF JAAR en een geldboete (104 x 1.000,00 euro per slachtoffer= 104.000 euro) op te leggen. De geldboete wordt deels met uitstel verleend. Aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel is voldaan. Tweede beklagde komt hiervoor nog in aanmerking. Hij moet weten dat dit een gunst is, die kan worden herroepen wanneer hij nieuwe misdrijven pleegt. Hopelijk werkt deze gedachte preventief.

Tweede beklagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting derde beklagde S. A.

6.

Derde beklagde is 19 jaar oud. De raadsman van derde beklagde stelde op de zitting van 2 juni 2020 dat derde beklagde reeds op zeer jonge leeftijd wegging uit Ethiopië. Derde beklagde zou nog steeds erg getraumatiseerd zijn door hetgeen zich in zijn thuisland afspeelde en waardoor hij zich genoodzaakt zag weg te vluchten. Hij vroeg uiteindelijk asiel aan in Duitsland maar deze aanvraag werd geweigerd. Derde beklagde kampt daarnaast ook met een leveraandoening.

Derde beklagde heeft in België een blanco strafregister. Derde beklagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn rol binnen de organisatie: derde beklagde fungeerde aanvankelijk als tussenpersoon maar kreeg na de opsluiting van eerste beklagde in het repatriëringscentrum (...) in (...) een meer bevoorrechte positie binnen de smokkelbende: hij mocht gelden van de transmigranten ontvangen in opdracht van eerste beklagde en stond ook in voor de bewaring van deze gelden.

De raadsman van derde beklagde verzocht de rechtbank - ondergeschikt - om hem de gunst van de opschorting te geven. Het openbaar ministerie adviseerde hierover negatief.

De rechtbank gaat niet in op de vraag tot opschorting gelet op de ernst van de feiten. De ten laste van derde beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn te zwaarwichtig om een dergelijke gunstmaatregel te verantwoorden. Dit zou hem een gevoel van straffeloosheid geven.

De raadsman van derde beklaagde verzocht de rechtbank -nog meer ondergeschikt- hem een straf met uitstel op te leggen. De raadsman van derde beklaagde stelde daarnaast ook - eveneens ondergeschikt - dat bij het bepalen van de geldboete enkel rekening kan worden gehouden met de smokkelactiviteit waarbij het grootst aantal slachtoffers werd gesmokkeld.

De rechtbank verwees hierboven al naar de motivering van de wetgever om de boete te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers. Gelet op het feit dat mensensmokkelaars financieel winst maken op ieder slachtoffer is het niet meer dan logisch dat ieder slachtoffer in aanmerking dient te worden genomen voor het bepalen van de hoegrootheid van de geldboete. Indien de rechtbank enkel rekening zou houden met de avond waarop de meeste slachtoffers werden gesmokkeld, dan gaat zij volledig in tegen de ratio legis van de strafbepaling zoals voorzien in de Vreemdelingenwet. De rechtbank zal voor het bepalen van de geldboete dan ook rekening houden met alle slachtoffers.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een gevangenisstraf van DRIE JAAR op te leggen en een geldboete (37 x 1.000,00 euro per slachtoffer = 37.000 euro). Deze gevangenisstraf wordt evenwel geheel met uitstel omkleed, met uitzondering van de reeds ondergane voorhechtenis. De geldboete wordt deels met uitstel verleend. Aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel is voldaan. Derde beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking. Hij moet weten dat dit een gunst is, die kan worden herroepen wanneer hij nieuwe misdrijven pleegt. Hopelijk werkt deze gedachte preventief.

Derde beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77*sexies* van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

Straftoemeting vijfde beklaagde K. W.

7.

Vijfde beklaagde is 21 jaar oud. Hij heeft een blanco strafregister in België. Vijfde beklaagde beschikt niet over een officiële woon- of verblijfplaats in het Rijk, zodat het feit dat hij niet gekend is in het centraal strafregister, geen enkele verdienste uitmaakt.

Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op zijn huidige sociale toestand.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met zijn rol binnen de organisatie: enerzijds was zijn rol ondergeschikt aan die van andere beklaagden maar anderzijds nam hij toch een belangrijke taak op zich door als helper op de parking te fungeren.

In de gegeven omstandigheden, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde

feiten en met de persoonlijkheid van deze beklaagde en zijn rol in het gebeuren, acht de rechtbank het passend om hem een gevangenisstraf van ACHTTIEN MAANDEN en een geldboete (26 x 1.000,00 euro per slachtoffer= 26.000 euro) op te leggen.

Vijfde beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaren.

3.5 Verbeurdverklaring

1.

Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van volgende bedragen:

- 58.200 euro ten aanzien van eerste beklaagde, waarvan 505 euro en 7.905 euro op rekening van het COIV werd overgemaakt;
- 9.700 euro ten aanzien van tweede beklaagde, waarvan 1.150 euro op rekening van het COIV werd overgemaakt;
- 9.700 euro ten aanzien van derde beklaagde, waarvan 1.100 euro, 250 euro en 100 euro op rekening van het COIV werd overgemaakt;
- 4.850 euro ten aanzien van vierde beklaagde;
- 4.850 euro ten aanzien van vijfde beklaagde.

Hiermee werd voldaan aan de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek.

2.

Verbeurdverklaring is een straf die slechts kan worden uitgesproken in geval van veroordeling. Dit houdt in dat geen verbeurdverklaring kan worden uitgesproken lastens vierde beklaagde die wordt vrijgesproken van de hem ten laste gelegde feiten van de tenlastelegging A. De rechtbank wijst de vordering tot verbeurdverklaring ten aanzien van vierde beklaagde dan ook af.

3.

De vermogensvoordelen moeten inderdaad worden verbeurdverklaard. Deze maken immers inherent deel uit van de in hoofde van beklaagden bewezen verklaarde misdrijven. Het gaat niet op om misdrijven bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Dit is een bijkomend signaal naar beklaagden om hen bewust te maken dat dergelijke misdrijven niet lonend zijn.

4.

Eerste beklaagde betwistte het gevorderde bedrag van 58.200 euro. Volgens hem blijkt uit het strafdossier niet dat alle 97 slachtoffers een bedrag van 600 euro betaalden.

Tweede beklaagde verzocht de rechtbank rekening te willen houden met het gegeven dat hij handelde onder dwang van eerste beklaagde en hij alle ontvangen gelden diende af te geven. Verder verzocht hij de rechtbank het bedrag van de verbeurdverklaring te matigen.

5.

De rechtbank stelt vast dat het vermogensvoordeel in het navolgend proces-verbaal met nummer 1212/2020 van 27 januari 2020 wordt bepaald op een minimum bedrag van 58.200 euro. De verbalisanten gingen hierbij uit van 97 unieke slachtoffers die elk minimum 600 euro betaalden.

Uit de diverse tapmaatregelen blijkt dat de transmigranten tussen 1.200 euro en 600 euro moesten betalen. Het door het openbaar ministerie vooropgestelde bedrag van 600 euro per slachtoffer betreft derhalve een minimumbedrag en komt de rechtbank dan ook correct voor. De rechtbank stelde hierboven reeds vast dat het totaal aantal unieke slachtoffers 104 bedraagt. Om die reden bepaalt de rechtbank het vermogensvoordeel op 62.400 euro (104 slachtoffers x 600 euro/slachtoffer).

6.

6.1

Het staat voor de rechtbank vast dat eerste beklagde de begunstigde was van de bedragen die de transmigranten betaalden. Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat tweede en derde beklagde weliswaar gelden in ontvangst mochten nemen van de transmigranten en deze in bewaring hielden maar dat zij deze gelden finaal aan eerste beklagde dienden te overhandigen.

Tweede beklagde ontving voor zijn aandeel in de smokkelpraktijken regelmatig bedragen van eerste beklagde. Uit de tapgesprekken blijkt dat het hier zou gaan om bedragen tot 2.000 euro (ID (...) en (...)).

Derde en vijfde beklagden fungeerden als bevoorrechte transmigranten die meehielpen met de activiteiten van de smokkelbende. In ruil voor hun hulp dienden zij het bedrag dat de transmigranten normalerwijze betaalden aan de smokkelbende om de oversteek te kunnen maken niet te betalen.

6.2

In die omstandigheden oordeelt de rechtbank dat het vermogensvoordeel van 62.400 euro moet worden verdeeld onder eerste en tweede beklagde. Het behoort tot de soevereine beoordeling van de rechtbank om de verdeelsleutel te bepalen van de verbeurd te verklaren vermogensvoordelen. De rechtbank bepaalt die verdeelsleutel op 75% voor eerste beklagde en 25% voor tweede beklagde.

De rechtbank verklaart eerste beklagde verbeurd van een bedrag van 46.800 euro. Teneinde eerste beklagde geen onredelijk zware straf op te leggen, herleidt de rechtbank met toepassing van artikel 42 en 43bis, laatste lid van het Strafwetboek het bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring tot 15.600 euro.

De in beslaggenomen bedragen van 505 euro en 7.905 euro, overgemaakt op de rekening van het COIV, dienen te worden toegerekend op het bijzonder verbeurdverklaard bedrag.

De rechtbank verklaart tweede beklagde verbeurd van een bedrag van 15.600 euro. Teneinde tweede beklagde geen onredelijk zware straf op te leggen, herleidt de rechtbank

met toepassing van artikel 42 en 43bis, laatste lid van het Strafwetboek het bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring tot 5.200 euro.

Het in beslaggenomen bedrag van 1.150 euro, overgemaakt op de rekening van het C.O.1.V., dient te worden toegerekend op het bijzonder verbeurdverklaard bedrag.

6.3

Zoals reeds aangehaald bestond het vermogensrechtelijk voordeel in hoofde van derde en vijfde beklagde uit een bedrag van 600 euro.

De rechtbank verklaart derde beklagde dan ook verbeurd van een bedrag van 600 euro. De in beslaggenomen bedragen van 1.100, 250 euro en 100 euro, overgemaakt op de rekening van het C.O.I.V., dienen te worden toegerekend op het bijzonder verbeurdverklaard bedrag. De rechtbank bepaalt dat het surplus hem wordt teruggegeven.

De rechtbank verklaart ook vijfde beklagde verbeurd van een bedrag van 600 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagden gepleegde misdrijven schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De genoemde en de hiernavolgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 191, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 31, 38, 40, 42, 43, 43bis, 65, 66, 79, 80

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) gew. Wet 29.12.2016 (opdec.)

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 gew. W. 10.2.1994; (uitstel)

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak ten aanzien van

- G. A., eerste beklagde,
- N. A., tweede beklagde,
- S. A., derde beklagde,
- T. S., vierde beklagde.

De rechtbank beslist op verstek ten aanzien van

- K. W., vijfde beklaagde

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- **VEREENZELVIGT** de tenlastelegging A met de tenlastelegging Ben verwijst hiernaar als naar de tenlastelegging A;
- **HEROMSCHRIJFT** de verzwarende omstandigheid van de criminele organisatie in de tenlastelegging A als volgt:

"met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet."

- **HEROMSCHRIJFT** de tenlastelegging C als volgt:

"C. aanstoker tot, hoofd van of bevelvoerder in een vereniging opgericht om op personen of eigendommen misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting, opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar of een langere termijn staat, namelijk mensensmokkel met verzwarende omstandigheden (art. 322 en 323 lid 1 van het Strafwetboek)

te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data, door G. A.."

- **HEROMSCHRIJFT** de tenlastelegging D als volgt:

"D. deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn, namelijk mensensmokkel met verzwarende omstandigheden (art. 322, 323 lid 1 en 324 lid 1 en 2 van het Strafwetboek)

te 9270 Kalken, en/of elders in het Rijk in de periode van 1 januari 2019 tot en met 22 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data, door N. A., S. A., T. S. en K. W.."

Eerste beklaagde G. A.

De rechtbank

- spreekt eerste beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging E;
- verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A (zoals

vereenzelvigd en beperkt tot 104 slachtoffers) en C (zoals heromschreven), behoudens de verzwarende omstandigheid bij de tenlastelegging Adat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van minderjarigen, die niet bewezen wordt geacht;

- **VEROORDEELT** eerste beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **ZES (6) JAAR** en een geldboete van **832.000 EURO**, zijnde een geldboete van 104.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden .
- verleent eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** voor een gedeelte van 632.000 euro van de opgelegde geldboete van 832.000 euro, voor een periode van drie jaar.
- verklaart eerste beklaagde **VERBEURD** van 15.600 euro aan vermogensvoordelen, met inbegrip van de bedragen van 505 euro en 7.905 euro die op rekening van het COIV zijn geplaatst.
- **ONTZET** eerste beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1° lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar.
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke misdaden.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Tweede beklaagde N. A.

De rechtbank

- spreekt tweede beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging E;
- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A (zoals vereenzelvigd en beperkt tot 104 slachtoffers) en D (zoals heromschreven), behoudens de verzwarende omstandigheid bij de tenlastelegging Adat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van minderjarigen, die niet bewezen wordt geacht;
- **VEROORDEELT** tweede beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **VIJF (5) JAAR** en een geldboete van **832.000 EURO**, zijnde een geldboete van 104.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.
- verleent tweede beklaagde **GEWOON UITSTEL** voor een gedeelte van 732.000 euro van de opgelegde geldboete van 832.000 euro, voor een periode van drie jaar.

- verklaart tweede beklagde **VERBEURD** van 5.200 euro aan vermogensvoordelen, met inbegrip van het bedrag van 1.150 euro dat op rekening van het COIV is geplaatst.
- **ONTZET** tweede beklagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1° lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar.
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- veroordeelt de beklagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Derde beklagde S. A.

De rechtbank

- spreekt derde beklagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging E;
- verklaart derde beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A (zoals vereenzelvigd en beperkt tot 37 slachtoffers) en D (zoals heromschreven), behoudens de verzwarende omstandigheid bij de tenlastelegging Adat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van minderjarigen, die niet bewezen wordt geacht;
- **VEROORDEELT** derde beklagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **DRIE (3) JAAR** en een geldboete van **296.000 EURO**, zijnde een geldboete van 37.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.
- verleent derde beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van het GEHEEL van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van drie jaar, met uitzondering van de reeds ondergane voorhechtenis, voor een periode van drie jaar, én voor een gedeelte van 196.000 euro van de opgelegde geldboete van 296.000 euro, voor een periode van drie jaar.
- verklaart derde beklagde **VERBEURD** van 600 euro aan vermogensvoordelen, met inbegrip van het bedrag van 600 euro dat op rekening van het COIV is geplaatst en beveelt de teruggave aan derde beklagde van het saldo van 850 euro, eveneens op rekening van het COIV geplaatst.
- **ONTZET** derde beklagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1• lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar.
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot

financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Vierde beklaagde T. S.

De rechtbank

- **SPREEKT** vierde beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen A, D (zoals heromschreven) en E, en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Vijfde beklaagde K. W.

De rechtbank

- spreekt vijfde beklaagde **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging E;
- verklaart vijfde beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A (zoals vereenzelvigd en beperkt tot 26 slachtoffers) en D (zoals heromschreven), behoudens de verzwarende omstandigheid bij de tenlastelegging Adat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van minderjarigen, die niet bewezen wordt geacht;
- **VEROORDEELT** vijfde beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van **ACHTTIEN (18) MAANDEN** en een geldboete van **208.000 EURO**, zijnde een geldboete van 26.000 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.
- verklaart vijfde beklaagde **VERBEURD** van 600 euro aan vermogensvoordelen.
- **ONTZET** vijfde beklaagde uit de rechten bedoeld in artikel 31, 1e lid van het Strafwetboek gedurende een periode van 5 jaar.
- spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 70 opdecimen verhoogd, 200 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
- veroordeelt de beklaagde, krachtens artikel 4§3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Kosten:

De rechtbank legt de kosten van de dagvaarding van vierde beklaagde (00,00 euro) ten laste van de Belgische Staat en veroordeelt

- eerste beklaagde tot 45 %
- tweede beklaagde tot 25 %
- derde en vijfde beklaagde elk tot 15%

van de overige gerechtskosten, deze tot op heden in hun geheel begroot op de som van 7.296,14 euro meer de betekeningkosten van dit verstekvonnis wat de vijfde beklaagde betreft.

Overtuigingsstukken:

De rechtbank:

- verklaart de stukken verbeurd die neergelegd zijn onder de nummers 9347/2018, 9348/2019, 9349/2019, 9350/2019, 9363/2019, 9364/2019, 9368/2019, 9371/2019, 9372/2019, 9374/2019, 9378/2019 (op grond van artikel 42 of 43 van het strafwetboek);
- stelt de overtuigingsstukken met nummers 9345/2019, 9352/2019, 9353/2019, 9354/2019, 9360/2019, 9367/2019, 9370/2019, 9373/2019, 9375/2019, 9376/2019, 9377/2019, 9379/2019, 9381/2019, 9382/2019, 9383/2019, 9384/2019, 9385/2019, 9386/2019, 9388/2019 ter beschikking van het Openbaar Ministerie;
- beveelt de voeging aan het dossier van de volgende overtuigingsstukken: nummers 9344/2019, 9346/2019, 9351/2019, 9366/2019, 9369/2019, 9380/2019, 9387/2019, 9510/2019.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

De rechtbank wijst de veroordeelden erop dat dit vonnis zal worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten.

De strafuitvoeringsrechtbank en de Minister van Justitie kunnen bepalen op welke wijze de effectieve gevangenisstraf zal worden uitgevoerd (bijvoorbeeld beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, penitentiair verlof).

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak geldt dit als inlichting.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **23 juni 2020** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D19D kamer, samengesteld uit:

M. V. A., rechter, voorzitter der kamer,
T. V., rechter,
B. M., rechter,

In aanwezigheid van V. K., substituut-procureur des Konings

Met bijstand van griffier Y. N.